LEXMARK LEGAL

PO MENDONI TË EMIGRONI NË MB DHE JU DUHEN KËSHILLA TË SIGURTA LIGJORE?

JENI NË VENDIN E DUHUR!

Ekipi ynë i avokatëve të specializuar në emigracion ofron asistencë profesionale për:

- Aplikime për viza
- Vendbanim të përhershëm (ILR)
- Shtetësi britanike
- Çështje azili
- Apelime kundër dëbimit

Ne ju mbështesim me përkushtim dhe transparencë në çdo fazë të procesit.

E ARDHMJA JUAJ NË MB FILLON ME VENDIMIN E DUHUR.

Kontaktoni Lexmark Legal sot – ekspertët që ju qëndrojnë pranë në çdo hap.
Partneri juaj i besueshëm në emigracion.

The Law Society

THAMES VALLEY CHAMBER OF COMMERCE GROUP

Legal awards 2021

- 07494181220
- 07435119343
- 02080902488

Ashley House 235 - 239 High Road, Wood Green, London N22 8HF

www.lexmarklegal.com

The Albanian

VITI I 24 I BOTIMIT 10 GUSHT 2026

Tel: 020 7018 7929 30 Avenons Road London E13 8HT

HOME OFFICE ASHPËRSON MASAT: LICENCAT NË RREZIK PËR BIZNESET QË PUNËSOJNË ILEGALISHT EMIGRANTË

PETRIT KUÇANA

BREGDETI SHQIPTAR PO BLIHET NGA TË HUAJT

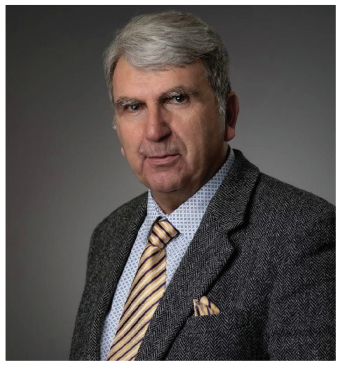

DAUT DAUTI

LUFTA CIVILE SHQIPTARE

NË BUZË TË GREMINËS

ZEF MAZI

"KUFIRI" I SHQIPËRISË SË RE

DITMIR BUSHATI

STINA E PESTË

SOMNILA MEÇO

NUK ËSHTË I FORTË PIKTORI – E FORTË ËSHTË 'ALEANCA E QELBËSIRAVE' QË E MBRON!

KIM MEHMETI

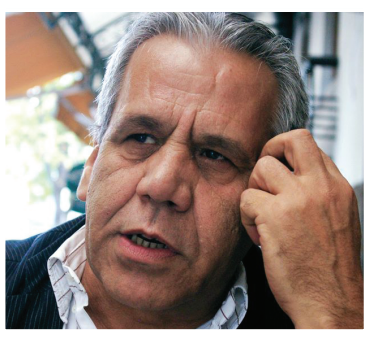

MAHNITJA E VOGËLSISË

VETON SURROI

Rashid A.Khan Solicitor (Principal)Mob: 07774222062 190 MERTON HIGH STREET WIMBLEDON , LONDON SW19 1AX

RASHID and RASHID LAW FIRM

RASHID & RASHID
Solicitors, Advocates
Immigration Specialists
Commissioners of Oaths

The Albanian newspaper in London
THE ALBANIAN
www.thealbanian.co.uk

www.thealbanian.co.uk
albania7@gmail.com
Tel: 020 7018 7929

BREGDETI SHQIPTAR PO BLIHET NGA TË HUAJT

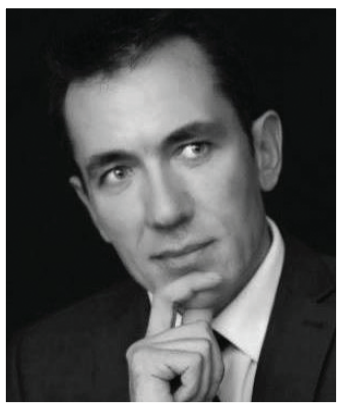

PETRIT KUÇANA

"Është e pamundur të gjesh një apartament në vijën e pare në bregdetin shqiptar. I rrëmbyen të huajt".

Tejet legjitim duket shqetësimi që Andi, kujdestari i çadrave të një hoteli, kishte teksa na tregonte për këtë fatkeqësi, (siç e citonte ai) për bregdetin shqiptar.

Familjarët e tij nuk kishin mundur që të blinin një banesë në bregdet edhe pse ishin emigrantë, ndërsa tani bëhej tejet e pamundur për shkak të çmimeve jashtëzakonisht të larta, sidomos në atë që konsiderohej si vija e pare.

Çekët, ukrainasit, hungarezët etj ishin bërë pronarët e rinj të bregdetit shqiptar.
Njoftimet e herëpasherëshme për këtë fenomen ndalonin vetëm tek rritja e çmimeve, ndonëse ishte tërësisht e pakonceptueshme lehtësia me të cilën një i huaj mund të blinte në bregdetin shqiptar.

Andi i gëzohej faktit se të paktën kishte disa shqiptarë të Kosovës që kishin blerë prona, duke thyer njetrajtshmërine e të huajve në shumë zona të bregdetit sidomos në Durrës. Ishte e kuptueshme dëshira e tij që në vend të të huajve të ishte diaspora shqiptare që ti blente këto apartamente duke siguruar vazhdimësinë e lidhjeve brez pas brezi.

Kur një emigrant shqiptar ka pronën në bregdet me patjetër do të vijë për të kaluar së paku pushimet verore, duke sjellur dhe fëmijët e tyre që nga ata që kanë filluar të bëlbëzojnë pak fjalë shqip e deri tek ata shqipharruesit.

Më mire vonë se kurrë,- thoshte Andi,- edhe pse çmimet tanimë ishin tejet të fryra.
Mbase për Andin dhe shumë të tjerë si ai, mbeten të pakuptushme strategjitë apo politikat shtetërore, por që në thelb kanë pikërisht këtë shqetësim.

Besohet se për shumë kënd në diasporë do të tingëllonte si një këmbanë alarmi lajmi se bregdeti është blerë dhe po vazhdon të blihet nga të huajt.
Mbetet domosdoshmëri ringjallja e vetëdijes, sidomos në diasporë për këtë fenomen, që së paku duhet të fillojnë ta shqyrtojnë idenë e blerjes së një prone në bregdet.

Diaspora është e vetëdijshme në kotësinë e pritjes, se mbase….ndoshta qeveria apo institucionet e tjera të shtetit shqiptar, do të kujtohen ndonjë ditë për të përpiluar për një projekt ide, aq më tepër strategji për diasporën…. për të thithur investimet e diasporës.

Kurrë nuk dëgjuam për ndonjë shqiptar të diasporës të bëhet investitor strategjik dhe as që mund të shpresohet se do të ndryshojë diçka në të ardhmen.
Së paku diaspora shqiptare duhet ta dijë se bregdeti shqiptar po blihet nga të huajt.
Kjo është shumë më shumë se sa porosia e Andit, kujdestarit të çadrave në plazh.
ribotim

LEXMARK
LEGAL

DËSHIRONI TË JETONI, PUNONI APO STUDIONI NË MB?

Ne ofrojmë shërbime të specializuara imigrimi, të përshtatura sipas rrethanave tuaja.

Ekipi ynë profesionist ju udhëzon në çdo hap, duke e bërë procesin e imigrimit të qartë, të sigurt dhe pa stres.

SHËRBIMET TONA PËRFSHIJNË:

- Viza për punëtorë të kualifikuar
- Viza studimi
- Viza për bashkëshort dhe familjarë
- Viza Global Talent & Inovative
- Punonjës fetarë
- Vendbanim të përhershëm (ILR)
- Shtetësi britanike
- Apelime dhe rishikime vizash

Ne ju ndihmojmë me këshillim profesional, përgatitje dokumentesh dhe mbështetje të plotë gjatë aplikimit.

Na kontaktoni sot për një të ardhme më të sigurt në Mbretërinë e Bashkuar.
Ekspertë të besuar të imigracionit.

- 07494181220
- 07435119343
- 02080902488

Ashley House 235 - 239
High Road, Wood Green,
London N22 8HF

ANDY BURNHAM PREMTON 59 URGJENCA TË REJA PËR SHËNDETIN MENDOR NË BRITANI

Qeveria britanike ka njoftuar një investim prej 343 milionë paundësh për zgjerimin e shërbimeve të shëndetit mendor në Angli.

Sipas planit, do të hapen 159 qendra të reja të NHS-së: 100 qendra komunitare për mbështetje të hershme dhe 59 departamente të posaçme urgjence për shëndetin mendor.

Qendrat e reja do t'u mundësojnë personave që po përjetojnë krizë të marrin ndihmë të specializuar pa pasur nevojë për referim nga mjeku i familjes (GP) dhe, në shumë raste, pa shkuar në urgjencat e zakonshme të spitaleve.

Sipas kryeministrit Andy Burnham, synimi është që njerëzit të marrin ndihmë më shpejt, më pranë shtëpisë dhe përpara se problemet e shëndetit mendor të përkeqësohen. Projekti është përshkruar si një nga ndryshimet më të mëdha në organizimin e shërbimeve të shëndetit mendor në një brez.

Qendrat e para pritet të hapen gjatë vjeshtës, ndërsa zgjerimi synon të ulë presionin mbi repartet e zakonshme A&E, ku pacientët me probleme të shëndetit mendor shpesh përballen me pritje të gjata.

Megjithatë, ekspertët theksojnë se suksesi i planit do të varet nga financimi i qëndrueshëm, numri i stafit dhe lidhja e qendrave të reja me shërbimet ekzistuese.

Konservatorët britanikë propozojnë ndalimin e banesave sociale për shumë shtetas të huaj në Angli

Partia Konservatore britanike ka njoftuar se, nëse fiton zgjedhjet e ardhshme, do të ndalojë dhënien e banesave sociale për shumë shtetas të huaj në Angli.

Sipas planit të tyre, nuk do të lejohen kontrata të reja për shtetasit e huaj dhe do të rishikohen kontratat ekzistuese për persona që nuk janë shtetas britanikë, irlandezë ose qytetarë të BE-së me status të rregulluar. Konservatorët pretendojnë se kjo masë mund të lirojë rreth 228 mijë banesa sociale për familjet britanike që presin në lista.

Partia argumenton se emigracioni i lartë ka rritur presionin mbi sistemin e strehimit dhe akuzon qeverinë laburiste se ka humbur kontrollin mbi emigracionin.

Sipas propozimit:

Personat pa shtetësi britanike, irlandeze ose pa status të përhershëm të BE-së mund të humbasin të drejtën për banesën sociale.
Çiftet ku asnjëri partner nuk ka status të pranueshëm do të preken nga ndryshimet.
Personat me EU settled status, refugjatët dhe disa kategori me mbrojtje humanitare do të vazhdonin të kishin të drejtë.
Laburistët e kanë kundërshtuar planin, duke e cilësuar një politikë "të pazbatueshme" dhe të kopjuar nga Reform UK. Ata thonë se kjo nuk e zgjidh krizën e strehimit, e cila sipas tyre është shkaktuar nga mungesa e ndërtimit të banesave të përballueshme.

Organizatat e strehimit kanë paralajmëruar se masa mund të rrezikojë të lërë pa shtëpi mijëra familje dhe persona që kanë jetuar prej vitesh në Britani. Ato argumentojnë se problemi kryesor është mungesa e banesave sociale, jo përfituesit e tyre.

Aktualisht, rreth 1.34 milion familje janë në listat e pritjes për banesa sociale në Angli. Shumica e banesave të reja sociale u jepen shtetasve britanikë, ndërsa një përqindje e vogël u jepet refugjatëve dhe shtetasve të huaj që plotësojnë kushtet.

Home Office ashpërson masat: Licencat në rrezik për bizneset që punësojnë ilegalisht emigrantë

60 biznese në Mbretërinë e Bashkuar, të cilat kanë licencë për të sponsorizuar punëtorë të huaj, janë gjobitur për punësimin e emigrantëve pa leje.

Sipas të dhënave, këto biznese janë gjobitur me një total prej 2.5 milionë paundësh për shkelje të konstatuara nga prilli 2024 deri në dhjetor 2025.

Ministria e Brendshme britanike (Home Office) paralajmëroi se bizneset që kapen duke punësuar ilegalisht emigrantë mund të humbasin licencën për të sponsorizuar punëtorë nga jashtë. Çdo biznes që merr dy ose më shumë gjoba, ose nuk paguan gjobën e parë, rrezikon t'i hiqet kjo e drejtë.

Ekspertët sqarojnë se kompanitë që kishin marrë licencën përpara ndryshimit të rregullave të vizave në vitin 2025 mund të mbajnë punëtorët që kanë sponsorizuar më herët, por nuk mund të sjellin punonjës të rinj për profesione që nuk lejohen më.

Sipas avokatëve të emigracionit, disa biznese përpiqen të paraqesin vende të zakonshme pune si pozicione të kualifikuara për të përfituar nga skema e vizave. Megjithatë, Home Office po kryen kontrolle më të rrepta për të verifikuar nëse vendet e punës dhe pagat e ofruara përmbushin kushtet ligjore.

HARINGEY HOSPITAL

Shërbime Shëndetësore Private në Londër për Komunitetin Shqiptar

E njëjta klinikë e besuar — **tani Haringey Hospital**
(i njohur më parë si Medipark Clinic)

- URGJENCA
- MJEKU I FAMILJES (GP)
- MJEKË KONSULTANTË
- IMAZHERI & LABORATOR
- ANALIZA GJAKU
- KLINIKË DENTARE
- FARMACI

Shërbim në gjuhën shqipe

- Mjekë specialistë
- Teknologji moderne
- Kujdes profesional

Komuniteti shqiptar në Londër na beson.

573–575 Green Lanes
Harringay Ladder, London N8 ORL

0208 341 3185

+44 7947 785174

www.haringeyhospital.com

24 MIJË PAUND PËR TË HYRË NË BRITANI: ZBULOHET SKEMA E DYSHUAR E KONTRABANDËS ME DOKUMENTE FALSE

Një hetim i medias britanike “Sky News” ka zbuluar detaje mbi një skemë të dyshuar të kontrabandës së emigrantëve drejt Mbretërisë së Bashkuar, ku një kontrabandist nga Shqipëria pretendon se organizon kalime përmes Tunelit të Kanalit duke përdorur dokumente të falsifikuara.

Sipas hetimit, kontrabandisti u ka ofruar emigrantëve mundësinë për të hyrë në Britani kundrejt një pagese prej rreth 24 mijë paundësh. Ai pretendon se kalimi realizohet përmes kontrolleve kufitare me pasaporta false dhe se emigrantët transportohen deri në Londër me automjete luksoze, përfshirë një Range Rover me vlerë rreth 100 mijë paund.

Burime nga Ministria e Brendshme britanike kanë deklaruar se përdorimi i Tunelit të Kanalit nga rrjetet e kontrabandës nuk është një fenomen i panjohur. Sipas tyre, janë evidentuar raste kur emigrantë kanë kaluar kontrollet kufitare duke përdorur dokumente të rreme pa u zbuluar nga autoritetet.

Një ish-oficer i Forcës Kufitare britanike ka paralajmëruar se pikat kufitare përballen me presion të madh për shkak të numrit të lartë të udhëtarëve. Sipas tij, mungesa e personelit dhe nevoja për investime në teknologji e vështirësojnë identifikimin e rasteve të mashtrimit.

Ai shtoi se grupet e kontrabandës po përdorin metoda gjithnjë e më të sofistikuara, duke përdorur dokumente të vjedhura ose pasaporta të falsifikuara që janë të vështira për t’u dalluar nga origjinalet.

Autoritetet britanike vijojnë përpjekjet për të luftuar rrjetet e kontrabandës dhe për të forcuar kontrollet në kufij, ndërsa hetimet mbi këto skema vazhdojnë.

Reform UK propozon ligj të ri: Burg dhe gjoba deri në 10% të të ardhurave për kompanitë që punësojnë ilegalë

Partia britanike Reform UK ka premtuar se, nëse fiton zgjedhjet e ardhshme të përgjithshme, do të miratojë një ligj që parashikon burg për drejtuesit e kompanive që punësojnë emigrantë të paligjshëm.

Sipas planit të prezantuar nga partia, drejtorët ekzekutivë dhe drejtuesit e kompanive të mëdha që përfitojnë nga punësimi i personave pa të drejtë ligjore për të punuar në Mbretërinë e Bashkuar do të mbajnë përgjegjësi personale penale, pavarësisht nëse kanë qenë apo jo në dijeni të statusit të punonjësve.

Reform UK propozon gjithashtu që kompanitë e mëdha të gjobiten me 10% të të ardhurave të tyre globale, si pjesë e masave për të luftuar punësimin e paligjshëm.

Zëdhënësi për çështjet e brendshme i partisë, Zia Yusuf, deklaroi se shumë kompani në sektorin e dërgesave dhe ekonomisë së punës me kontrata të përkohshme kanë përfituar nga punësimi i emigrantëve të paligjshëm pa u përballur me pasoja. Sipas tij, kjo situatë po i lë të rinjtë britanikë pa mundësi për punët e nivelit fillestar dhe po dëmton ekonominë e vendit.

Në programin e saj, Reform UK propozon edhe krijimin e një linje telefonike ku qytetarët mund të raportojnë raste të dyshuara të punësimit të paligjshëm ose aktivitetit kriminal të organizuar. Autoritetet do të kenë detyrimin t’i hetojnë këto raportime, ndërsa personat që ndihmojnë në zbulimin e shkeljeve do të mund të përfitojnë një pjesë të gjobave të vendosura pas dënimeve.

Nga ana tjetër, Home Office (Ministria e Brendshme britanike) reagoi duke thënë se qeveria tashmë ka forcuar masat kundër punësimit të paligjshëm. Sipas ministrisë, janë zgjeruar kontrollet për të drejtën e punës edhe në sektorët e dërgesave dhe ekonomisë së platformave, ndërsa punëdhënësit që shkelin ligjin mund të përballen me gjoba deri në 60 mijë paund për çdo punëtor të paligjshëm, mbyllje biznesi, heqje licence dhe deri në pesë vjet burg.

Një burim i Home Office i cilësoi disa nga propozimet e Reform UK si “retorikë boshe”, duke argumentuar se shumë prej masave të propozuara tashmë janë duke u zbatuar nga qeveria.

ERV HEATING

CALL US TODAY!
07411382856
Local Experts, Professional Service

LEAKS?
BLOCKED PIPES?
LOW PRESSURE?
WE FIX IT ALL!

PLUMBING SOLUTIONS YOU CAN TRUST

Reliable. Professional. Local.

24/7 PLUMBING SERVICE
We're here when you need us most!

LEAK REPAIRS | BLOCKED DRAINS | WATER PRESSURE | HOT WATER SYSTEMS | PIPEWORK & FITTINGS

GET A FREE QUOTE
Quick, free and no obligation

07411382856
Speak to our friendly team today

SCAN ME!

OUR PLUMBING SERVICES

LEAK REPAIRS
Fast, effective repairs to prevent water damage and save you money.

BLOCKED DRAINS
Clearing sinks, toilets, showers and drains quickly and efficiently.

WATER PRESSURE
Low water pressure? We diagnose and fix the problem.

HOT WATER SYSTEMS
Installation, repair and maintenance of all types of hot water systems.

PIPEWORK & FITTINGS
Professional installation and replacement of all pipework and fittings.

BATHROOM PLUMBING
Full bathroom plumbing installation and upgrades to the highest standard.

WHY CHOOSE ERV HEATING?

- Fully qualified & experienced plumbers
- Honest advice & transparent pricing
- Clean, tidy and respectful service
- Fast response & reliable solutions
- Covering Surrey and surrounding areas

THE COMFORT YOU DESERVE. ALL YEAR ROUND.

EXPERT ENGINEERS | QUALITY WORKMANSHIP | AFFORDABLE PRICING | LOCAL & TRUSTED

LOCAL EXPERTS. QUALITY YOU CAN TRUST.

Proudly serving Surrey and surrounding areas.

WE WORK WITH TRUSTED BRANDS

WORCESTER Bosch Group | Vaillant | ideal HEATING | GROHE | PLUMB CENTER

Google 5.0 ★★★★★ Based on 100+ reviews

07411382856 | info@ervheating.co.uk | www.ervheating.co.uk

“JAM KRENARE QË JAM EMIGRANTE”, RITA ORA RRËFEN SAKRIFICAT E FAMILJES DHE ZBULON ËNDRRËN QË ENDE NUK I ËSHTË REALIZUAR

Rita Ora ka ndarë detaje personale për jetën e saj, duke folur me krenari për origjinën dhe rrugëtimin e familjes drejt Mbretërisë së Bashkuar. Këngëtarja me origjinë shqiptare u shpreh se historia e emigrimit ka luajtur një rol të rëndësishëm në formimin e karakterit dhe karrierës së saj.

Artistja, e cila po punon për albumin e saj të katërt dhe është rikthyer në rolin e Mbretëreshës së Zemrave në filmin “Descendants”, tha se fëmijëria e saj ndryshon tërësisht nga jeta që bën sot si një nga emrat më të njohur të muzikës pop.

E lindur në Prishtinë, Rita u largua nga Kosova së bashku me familjen në fillim të viteve ’90, kur shqiptarët etnikë përballeshin me përndjekje. Siç raporton Daily Mail, prindërit e saj nisën gjithçka nga e para pas vendosjes në Britani.

Nëna e saj, Vera, punonte si mjeke, ndërsa babai, Besniku, ishte ekonomist. Pas emigrimit, ata mësuan gjuhën angleze dhe rindërtuan jetën profesionale. Babai u angazhua në menaxhimin e një pub-i në Londër, ndërsa Vera u rikualifikua dhe vazhdoi karrierën si psikiatre.

Në një intervistë për The Times, Rita tha se nuk është ndier kurrë e pasigurt për faktin që është emigrante, pavarësisht debatit të vazhdueshëm mbi emigracionin në Britaninë e Madhe.

“Do të jem gjithmonë mirënjohëse për mundësitë që kam pasur dhe krenare që jam emigrante”, u shpreh këngëtarja.

Sipas saj, shumë emigrantë ndajnë të njëjtin motivim për të provuar veten dhe për të ecur përpara.

“Mendoj se emigrantët kanë një energji të veçantë dhe një dëshirë të fortë për të treguar vlerat e tyre. Në historinë e shumë artistëve të suksesshëm gjen gjithmonë një rrëfim emigrimi në familje”, deklaroi ajo.

Rita foli edhe për jetën private, duke zbuluar se shpreson të bashkëpunojë në të ardhmen me bashkëshortin e saj, regjisorin Taika Waititi.

“Do të doja shumë. Më habit fakti që ende nuk ka ndodhur. Gjithçka varet nga historia dhe skenari, por është një dëshirë që e kemi të dy”, tha artistja.

Çifti, i martuar prej afro katër vitesh, do të festojë përvjetorin e martesës në muajin gusht. Megjithatë, Rita pranoi me humor se as ajo dhe as Taika nuk janë të dhënë pas planifikimeve.

“Ne i lëmë gjithçka për momentin e fundit. Ai është Luan dhe unë Shigjetare, ndaj planifikimi nuk është pika jonë më e fortë”, u shpreh ajo.

Gjatë intervistës, këngëtarja preku edhe çështjen e shëndetit, duke treguar se po informohet dhe po përgatitet për ndryshimet që sjell menopauza. Ajo zbuloi se ka ngrirë vezët dy herë, në moshën 24 dhe 27 vjeç, pas këshillës së mjekëve.

“Në atë periudhë mjeku më tha se ishte koha ideale për ta bërë. Sot e kuptoj se ishte një nga vendimet më të mira që kam marrë ndonjëherë”, rrëfeu Rita.

Artistja shtoi se përvoja e nënës së saj me kancerin e gjirit dhe menopauzën e hershme e ka bërë më të ndërgjegjshme për rëndësinë e kujdesit ndaj shëndetit dhe planifikimit afatgjatë.
/TAR

(Foto Rita Ora ne ambasaden shqiptare Londer mes ambasadoreve Mal Berisha dhe Lirim Greiçevci)

DEBAT NË BRITANI PËR REFORMËN NË ARSIM: A PO ULEN STANDARDET E SHKOLLAVE?

Partia Konservatore e Britanisë së Madhe ka kritikuar qeverinë Laburiste, duke e akuzuar se planet e saj për reformimin e arsimit rrezikojnë të ulin standardet në shkolla.

Debati nisi pas deklaratave të Sekretares së Arsimit, Lucy Powell, e cila tha se sistemi aktual arsimor është bërë shumë i fokusuar te lëndët akademike dhe se shumë nxënës po mbeten pas.

Powell argumentoi se qasja “një model për të gjithë” nuk po funksionon dhe se rreth një milion të rinj në Britani nuk janë as në punë dhe as në trajnim profesional.

Qeveria po shqyrton ndryshime në kurrikulë, përfshirë mundësinë që nxënësit të marrin më pak provime GCSE, me qëllim uljen e stresit dhe krijimin e një sistemi më të përshtatshëm për nevojat e nxënësve.

Por konservatorët e kanë kundërshtuar këtë ide, duke thënë se ndryshimet mund të çojnë në një “ulje të nivelit” të arsimit dhe ta bëjnë sistemin më pak kërkues.
Ata argumentojnë se qeveria nuk duhet të fajësojë sistemin arsimor për problemet e punësimit të të rinjve, por duhet të fokusohet në përgatitjen e tyre me aftësi më të forta akademike dhe profesionale.

Laburistët, nga ana tjetër, thonë se reformat synojnë ta bëjnë arsimin më gjithëpërfshirës dhe të ndihmojnë nxënësit që nuk përfitojnë nga modeli aktual.

LIRIMI I 5 MIJË TË BURGOSURVE NDEZ REVOLTË NË BRITANI, POLICIA SFIDON QEVERINË

Një skemë e qeverisë britanike për lirimin e parakohshëm të të burgosurve ka shkaktuar një përplasje të fortë politike dhe zemërim te familjet e viktimave, pasi mund të përfshijë edhe dy personat e dënuar për vdekjen e oficerit të policisë Andrew Harper.

Sipas planit të miratuar për të përballuar mbipopullimin në burgjet e Anglisë dhe Uellsit, rreth 6 mijë të burgosur fillimisht pritej të përfitonin nga lirimi më i hershëm. Pas reagimeve të forta publike, qeveria e kryeministrit Andy Burnham e uli numrin në rreth 5 mijë persona dhe përjashtoi disa kategori të krimeve më të rënda, përfshirë përdhunuesit dhe autorët e krimeve të rënda seksuale ndaj fëmijëve.

Mes personave që mund të preken nga kjo masë janë Albert Bowers dhe Jessie Cole, të cilët u dënuan me 13 vite burg për vrasjen pa dashje të oficerit PC Andrew Harper në vitin 2019. Ata mund të kenë të drejtë për lirim pasi të kenë kryer rreth gjysmën e dënimit të tyre.

Andrew Harper, 28 vjeç, humbi jetën gjatë një ndërhyrjeje policore në Berkshire, teksa po ndiqte persona të përfshirë në vjedhjen e një mjeti katër-rrotësh.

Vdekja e tij çoi më vonë në krijimin e të ashtuquajturit “Harper’s Law”, që parashikon dënime më të ashpra për personat që shkaktojnë vdekjen e punonjësve të shërbimeve të emergjencës.

Familja e Harper kundërshton lirimin
Familjarët e oficerit kanë reaguar me zemërim ndaj mundësisë së lirimit të parakohshëm. Nëna e tij e ka cilësuar vendimin si një “fyerje” dhe një goditje të re për familjen, duke thënë se drejtësia për djalin e saj po vihet në pikëpyetje.

Policia: “Do të vazhdojmë betejën”
Federata e Policisë ka kundërshtuar ashpër vendimin dhe ka paralajmëruar veprime ligjore.

Policia e Thames Valley ka kërkuar nga qeveria të rishikojë vendimin, duke argumentuar se personat që sulmojnë ose shkaktojnë vdekjen e oficerëve nuk duhet të përfitojnë nga masat për uljen e presionit mbi burgjet.

Një peticion kundër lirimit të vrasësve të PC Andrew Harper ka marrë mbështetje të madhe publike, ndërsa Federata e Policisë ka kërkuar që rregullat të ndryshohen për të përjashtuar autorët e krimeve të dhunshme ndaj oficerëve të policisë.

Qeveria argumenton se masa është e domosdoshme për të shmangur krizën e kapaciteteve në burgje, por kundërshtarët thonë se siguria publike dhe drejtësia për viktimat duhet të kenë përparësi.

SHQIPTARË NË BRITANI

Dotech websites

BIZNESI JUAJ MERITON NJË WEBSITE QË SJELL REZULTATTE

A keni një biznes në MB por enda nuk keni një **faqe interneti profesionale?**

Dotech Websites ju ndihmon të krijoni një faqe moderne që sjell më shumë klientë dhe rrit besueshmërinë e biznesit tuaj.

- Website profesional dhe modern
- I përshtatur për telefon, tablet dhe kompjuter
- Optimizim për Google (SEO)
- Shpejtësi dhe siguri maksimale
- Dyqan online (E-commerce)
- Email profesional me emrin e biznesit tuaj
- Mbështetje teknike në gjuhën shqipe

NA KONTAKTONI SOT PËR NJË KONSULTIM FALAS!

020 7018 7929
Whatsup: 073 4066 5946
Whatsup: 078 5997 7545

ADRESA E ZYRAVE:
30 Avenons Road,
London, E13 8HT

WEBSITE
www.dotech.uk

EMAIL
info@dotech.uk

DOTECH WEBSITES
Website profesionale për bizneset shqiptare në Britani.

Suksesi juaj fillon online!

MË SHUMË KLIENTË | MË SHUMË BESUESHMËRI | MË SHUMË REZULTATE

PËRKUJTIM PËR MIKUN TONË SKOCEZ NË PËRVJETORIN E VDEKJES ROBIN COOKU – MIKU YNË I DITËVE TË VËSHTIRA

AGIM MORINA

(28 SHKURT 1946 - 6 GUSHT 2005)

Robin Cooku është një nga politikanët britanikë që u angazhu me gjithë qenien e tij për mbrojtjen dhe çlirimin e shqiptarëve të Kosovës nga pushtimi klerofashist serb.

Një nga laburistët e vjetër në grupin e ardhshëm të udhëheqësve me Tony Blairin në krye, orator i shkëlqyeshëm, që bante që kundërshtarët e tij të dridheshin në Dhomën e Ulët të Parlamentit Britanik, sa herë që merrte fjalën.

Gjithë jetën e tij politike e përqendroi në përpjekjet për krijimin një shoqnie ma të drejtë e ma të barabartë.
Edhe kur mori postin e ministrit të Jashtëm, R. Cooku, si majtist, u angazhu për një një politikë me përmasë etike, aq sa ia lejuan rrethanat. Ishte më radikal në qëndrime, prandaj disa nga vendimet e tij si ministër, kanë qenë jashtë kornizave të asaj që është pritë nga një ministër britanik, por Cooku ishte i idesë se për të ndryshu gabimet e vjetra politike, duhet të vendosen disa rregulla të reja.

Cooku vendoste sipas rrethanave dhe jo sipas bontonit të etabluar diplomatik. Aj përkrahu ndërhyrjen britanike në Siera Leone (me gjithë skandalin e mercenarëve) dhe në Kosovë (me

gjithë mungesën e një miratimi nga Kombet e Bashkuara).
Por, Cooku dha dorëheqje kur qeveria e Blairit po përgatitej për një luftë të dytë kundër Irakut, për shkak të mospasjes së një rezolute të dytë të Kombeve të Bashkuara.

Ishte përkrahës i afrimit të mëtejmë të Britanisë së Madhe me Bashkimin Europian, bile edhe me hyrjen në eurozonë, por kjo u blloku nga rivali i tij Gordon Browni.
U angazhu për reforma të thella të ligjit elektoral dhe të përbërjes së Parlamentit Britanik, por për shumë nga këto nuk pati sukses, sepse rrethet konservatore u treguan më me ndikim.

Në vitet e mëvonshme të qeverisjes ishte kritik për lidhjen e Bushit me Blairit dhe për ngritjen e Al Kaidës fajësoi agjencitë e inteligjencës perëndimore, për "një kalkulim të gabuar monumental" të tyre të cilët nxitën islamin radikal kundër pushtimit sovjetik të Afganistanit.

Shumicën kritikave për oportunizëm të zyrës së tij e mori për shkak të qëndrimit të tij rreth Kosovës.

Nëse dikush ka pa Tony Blairin si një nga përkrahësit kryesorë të sulmeve kundër Serbisë, atëherë shtylla dhe frymëzuesi kryesor i Blairit ka qenë pikërisht, Robin Cooku.

Gjatë përgatitjeve të tij të betejave diplomatike, Cooku, si gjithmonë modest dhe kureshtar, ka pasë takime të shpeshta me shumë përfaqësues të bashkësisë shqiptare në Londër, duke u përpjekë kështu të mblidhte sa më shumë fakte e argumente për kauzën e drejtë të luftës sonë për liri.

Kam përshtypjen se emri dhe roli i tij, padrejtësisht, kanë mbetë shumë nën hijen e Tony Blairit.

Por, shqiptarët duhet të bëjnë më shumë në të ardhmen që të ndriçojnë rolin e vërtetë të këtij miku të madh të shqiptarëve.

Nëse miku i vështirë njihet në ditë të vështira, atëherë Robin Cooku ishte pikërisht ky mik i madh në ditët më të zeza që kaluan shqiptarët e Kosovës.

Jam në dijeni që një rrugë në Kosovë mban emrin e tij.

Mendoj se jeta dhe vepra e këtij miku tonë dhe personaliteti të jashtëzakonshëm meriton të njihet dhe të vlerësohet më shumë.
R. Cooku vdiq më 6 gusht 2005 nga një sulm në zemër në moshën 59-vjechare

'LITTLE SERBIA' NË SHQIPËRI

AGIM NESHO

Konsullata serbe në Shkodër nuk është për të përfaqësuar 56 serbët e vetëm, por një flamur më shumë për të shtrirë dominimin serb në Ballkanin Perëndimor

Shkodra historikisht ka qenë vija ndarëse e shtrirjes së popullsisë sllave në Jug të Ballkanit. Austro-Hungaria nuk e lejoi kurrë që Shkodra t'ju takonte serbo-malazezëve dhe punoi për kontrollin dhe balancën e sllavëve në Ballkan.

Sot regjimi sharlatan dhe i nënshtruar i Edi Ramës ka gjetur një qasje të re gjeostrategjike duke përshtatur aspiratat e shqiptarëve në një vasalitet dhe bashkëpunim me regjimin nacionalist të Vuçiç për të sjellë të ashtuquajturin stabilitet ballkanik. Parja e Beogradit si një aleat edhe në kushtet kur ata nuk fshehin ambiciet e tyre të hapura ndaj Kosovës, nuk është aventurizëm, por një dalje hapur kundër interesit kombëtar dhe rolit të shqiptarëve në shekullin e 21.

Deklarimi i Djuriç për rënien dakord në hapjen e një konsullate në Shkodër është shenjë triumfi e politikës së jashtme serbe për dominimin ballkanik. Djuriç vazhdon të përmendë marrëdhëniet e shkëlqyera me Tiranën, ku edhe në 2025 mbi 100 mijë serbë kaluan pushimet në Shqipëri, dhe Beogradi me Tiranën kanë bërë cdo gjë që sot mos të ketë asnjë konflikt midis serbëve dhe shqiptarëve.

Ballkani i Hapur dhe lëvizja e pakufizuar ka bërë që serbët të ndjehen komfort në Shqipëri.

Kur Kosova ndjehet e kërcënuar nga skenarë shtetërorë si ai i Banjskës për krijimin e një zone të ngrirë në Veriun e Kosovës, kur ministrja e kabinetit të Vuçiç shprehet se do të ushtronte spastrim etnik në Kosovë, kur diplomacia serbe është hedhur në aksion për mos njohjen ndërkombëtare të Republikës së Kosovës, politika e jashtme e regjimit të Ramës bashkëpunon me Vuçiç për propozime të përbashkëta për integrimin europian.

Për më tepër, Rama ka qenë bashkëpunues me Vuçiç në projektet për ndarjen e kufijve në Ballkan, iniziator për mini-Shengenin ballkanik, propozues i draftit të Asosiacionit për komunat serbe në Veri të Kosovës, deklaruesi që Veriu i Kosovës është tokë e askujt dhe justifikuesi i vetëm i politikave të Vuçiç për të mos vënë sanksione ndaj Rusisë.

Për Ramën krijimi i një komuniteti 'Little Serbia' në Shkodër, tani që mundësia e blerjes së pronave dhe tokave nuk do të ketë kufizim, është brenda të njëjtës kënaqësi kur i dha çelësin e qytetit të Tiranës këngëtarit të shovinizmit serb Goran Bregovic.

Në diskursin e tij politik të kohëve të

fundit të Ministrit të Jashtëm Djuriç, ai flet për një politikë të jashtme properëndimore të Serbisë që po mbështetet në dy aleatë kryesorë, Izraelin dhe Emiratet e Bashkuara për të ndikuar në Lindjen e Mesme dhe për të investuar në industrinë ushtarake dhe informacionit. Serbia do të kryejë një investim në prodhimin ushtarak të dronëve izraelitë në mbi 2 miliard dollarë.

Po a ka një vend tjetër ballkanik që po ju bashkohet këtyre prioriteteve apo lidhjeve me këto vende? Sigurisht Shqipëria e regjimit Rama. Waterfront nga Alabari i Emirateve të Bashkuara Arabe në Beograd dhe Alabari i 'investimit gjigand' në portin e Durrësit, fabrikat e dronëve në Serbi, fabrika e asemblimit të dronëve në veri të Shqipërisë, kontroll të popullsisë me njohje faciale (smart city) në Serbi me teknologji kineze, kontroll me smart city në Shqipëri me kompani të Emirateve me teknologji bashkëpunuese me Kinën.

Rama vërtetë është kryeministri më i mirë serb pas Pashiç, sipas gazetarit Martens të Frankfurter Allgemeine Zeitung. Për më tepër që fytyra perëndimore e Serbisë nacionaliste sot është stërnipi nga e ëma i Pashiç, ministri Djuriç.

Por për Ramën dhe loçon e tij, ministrin Hoxha, kundërshtimi për hapjen e konsullatës serbe në Shkodër është patriotizëm folklorik ndaj shfaqjes së tyre egzibicioniste për të zhdukur sovranitetin e shqiptarëve.

Rama po punon ngushtë me Vuçiç si dy autokratë që e kanë të pamundur ti bashkohen Bashkimit Europian, si peng të krimit të organizuar dhe sistemit të autokracisë elektorale që është i papranueshëm me vlerat europiane. Për më tepër që partneriteti i Ramës me Serbinë është ajo e një argati të përdhosur që tërhiqet si lango.

Prandaj konsullata e Shkodrës është një simbol i këtij bashkëpunimi, një flamur i suksesit të dominimit serb në rajon, një goditje për Kosovën dhe Malin e Zi, që kërkojnë integrimin europian dhe për t'u çliruar nga nacionalizmi primitiv serb që Ballkanin e shikon si pjesë të tij.

“KUFIRI” I SHQIPËRISË SË RE

DITMIR BUSHATI

Në Shqipëri është bërë zakon që çdo masë të paketohet si reformë, e madje të thuhet se ‘është kërkesë nga BE-ja’. Edhe propozimi për ndarjen e re territoriale e administrative, nuk i shpëtoi hileve të politikës së vjetër, ku vëmendjen po e merr numri i bashkive, duke i bishtnuar thelbit të problemit.

Nuk ekziston asnjë kërkesë e BE-së që lidhet me madhësinë apo numrin e bashkive në Shqipëri, sepse kjo është çështje e brendshme. BE-ja kërkon që Shqipëria të fuqizojë demokracinë vendore, kapacitetet dhe burimet financiare, pasi njësitë vendore janë garantuesit e standardit europian në jetën e përditshme, përmes ofrimit të shërbimeve.

Një reformë e vërtetë duhet të hapë një debat mbi çështjet themelore të qeverisjes vendore, që janë çështje të demokracisë dhe pjesëmarrjes qytetare në vendimmarrje.

Pas ndarjes territoriale të 2015 bashkitë u bënë më të mëdha, por kompetencat u rrudhën. Raporti qendër-periferi u shpërfill. Kjo solli edhe braktisjen e zonave të caktuara të vendit. Raporti i bashkive me komunitetin u zbeh. Tirana dhe bashkitë në vijën e bregdetare tregojnë sesi asetet më të çmuara dorëzohen nga lart tek një grusht njerëzish, ndërsa qytetarët ‘informohen’ kur vendosen gardhet dhe mbërrijnë betonierat.

Planifikimi urban, administrimi i ujësjellës-kanalizimeve, mbetjeve, plazheve, zonave të mbrojtura apo funksioneve të tjera, ushtrohen kryesisht nga lart. Kryetarët e bashkive dhe këshillat bashkiakë trajtohen si zgjatim i qeverisë dhe jo si të zgjedhur të popullit. Sfida nuk është numri i bashkive, por kalimi i pushtetit nga zyra e kryeministrit drejt të zgjedhurve vendorë.

Shpenzimet publike që administrohen nga pushteti vendor në Shqipëri, si përqindje e totalit të financave publike, mbeten dukshëm më të ulëta se mesatarja e vendeve të BE-së.

Pa burime financiare dhe pa kompetenca, nuk mund të gjykohet efektiviteti i një bashkie. Para se të ndryshohen kufijtë administrativë, duhet të rishikohet modeli i financimit të pushtetit vendor.

Shqipëria ka nevojë për një politikë të zhvillimit vendor dhe rajonal. Pjesa më e madhe e popullsisë dhe aktivitetit ekonomik përqendrohet në Tiranë dhe përreth saj.

Zonat e tjera, në rastin më të mirë, përfitojnë nga turizmi sezonal, por nuk arrijnë të krijojnë ekonomi të qëndrueshme dhe shërbime publike që u japin qytetarëve mundësinë të ndërtojnë jetën në zonën e tyre.

Çdo reformë mbështetet mbi disa kritere. Cilat kritere janë përdorur për shkrirjen e disa bashkive, ndërsa të tjera me karakteristika të ngjashme mbeten të pandryshuara?

Një reformë me ndikim kaq të madh te njerëzit duhet të jetë shtetkonsoliduese dhe me mirëkuptim të gjerë politik e shoqëror.
Përpara se të ndërmerret një tjetër riorganizim, duhet të tregohet qartë se përfitimet afatgjata tejkalojnë kostot dhe se problemet ekzistuese nuk mund të zgjidhen përmes reformimit të kompetencave, financimit dhe organizimit institucional pa ndryshuar kufijtë administrativë.

Bashkia nuk është vetëm një njësi administrative. Ajo përfaqëson identitet historik, kulturor dhe social. Nëse komunitetet nuk konsultohen realisht por veç formalisht, siç tregojnë reagimet dhe protestat në disa zona të vendit, qytetarët do të ndihen të anashkaluar dhe do ta perceptojnë reformën si të imponuar nga lart.
Mënyra sesi do të veprohet më tej me ndarjen territoriale do të përcaktojë edhe “kufirin” e Shqipërisë së re. Pasi do të tregojë nëse politika ka nxjerr mësim nga protestat e muajve të fundit, të cilat kanë të bëjnë me atë se kush e si merren vendimet në emër të popullit.

Një nga vendimet e para të kryeministrit të sapozgjedhur britanik ishte kalimi i pushtetit nga qeveria në drejtim të bashkive. A është ky një mësim për ne shqiptarët? A është praktika e labursitëve një udhërrëfyes edhe për socialistët shqiptarë?

Shqipëria ngjan me një njësi administrative ku pushteti është i përqendruar te zyra e kryeministrit. Çdo politike e re, duhet të jetë e kundërt me përqendrimin e pushtetit.

Duhet të synojë komunitetet. Shqiptarët duhen dëgjuar për mënyrën sesi e shohin të ardhmen aty ku jetojnë dhe të vendosin për të. Referendumi duhet të konsiderohet për ndryshime me ndikim të tillë.

Demokracia vendore duhet të jetë një shtyllë e rëndësishme e Shqipërisë së re. Shqipëria ka nevojë për një reformë të vërtetë që kalon pushtetin nga lart poshtë, nga qendra në periferi, për të ndërtuar një politikë të zhvillimit vendor dhe rajonal. Vetëm kështu shqiptarët do ndjehen të kuptuar, të parë, të respektuar anekënd Shqipërisë.

FLAMINGOT, KARTOLINA E RE E SHQIPËRISË

LUTFI DERVISHI

Flamingot, kartolina e re e Shqipërisë Pavarësisht akuzave për “agjentura” apo pretendimeve se po dëmtohet sezoni turistik, një bilanc i 60 ditëve protestë tregon një realitet tjetër: sezoni turistik vijon normalisht, ndërsa ajo që po ndryshon është diçka më e thellë: mënyra se si Shqipëria po perceptohet brenda dhe jashtë vendit.

Protestuesit po bëjnë për imazhin e vendit atë që asnjë fushatë me miliona euro nuk e arrin dot. Ata po tregojnë një Shqipëri dinjitoze dhe qytetare.

Asnjë fushatë marketingu nuk do ta kishte arritur atë që arriti protesta: flamingoja u kthye në simbolin e ri të Shqipërisë moderne, duke konkurruar denjësisht madje edhe me shqiponjën. Pak vende në Evropë kanë koloni flamingosh dhe asnjë vend në kontinent nuk ka një lumë të egër si Vjosa apo ligatinë si ajo e Nartës.

(Beton gjen kudo). Turizmi shqiptar ka fituar një reklamë që vlen më shumë se çdo spot televiziv. Frytet e këtij marketingu falas nuk do të vonojne.

Bashkë me simbolin, ndryshoi edhe lajmi për Shqipërinë. Për javë me radhë, mediat e mëdha ndërkombëtare, The Guardian, BBC, NYT, Al Jazeera, nuk folën për drogë, emigracion apo kriminalitet, por për mijëra qytetarë që mbrojnë natyrën. Për herë të parë në dekada, vendi tërhoqi vëmendjen ndërkombëtare për një kauzë thellësisht pozitive, evropiane dhe qytetare.

Me protestën 60 ditore ndryshoi edhe portreti i brezit të ri.
Protesta nxori në pah një brez që marshon masivisht dhe pa dhunë, pa liderë politikë dhe me kreativitet ekstrem. Përmes pankartave me humor, artit në rrugë dhe këmbënguljes, ky brez shkatërroi stereotipet e vjetra për shqiptarët dhe rajonin, duke treguar një shoqëri të re, të emancipuar dhe plot energji.

Më e rëndësishmja, lëvizja tregoi se në Shqipëri po konsolidohet një vetëdije qytetare e ndërgjegjshme për të drejtat e saj, e cila nuk pret më nga partitë politike apo media për të artikuluar shqetësimet e saj, një shoqëri që vetorganizohet, mbron interesin publik dhe kërkon llogaridhënie.

Ky është sinjal domethënës edhe për partnerët ndërkombëtarë e investitorët seriozë që kërkojnë stabilitet dhe sundim ligji, dhe mesazh që nuk kalon pa u vënë re në Bruksel.

Për më tepër sot po flitet për "modelin shqiptar si frymëzim. Flamingoja tregoi se edhe një vend i vogël mund të prodhojë një histori frymëzuese me përmasa globale, kur qytetarët vendosin të mbrojnë të mirën e përbashkët.
Për vite me radhë, Shqipëria ka tentuar ta ndërtojë imazhin e saj përmes spoteve reklamuese apo strategjive të shtrenjta PR-i. “Flamingot” dëshmuan se reputacioni i vërtetë nuk blihet. Ai fitohet, kur qytetarët ngrihen për të mbrojtur atë që e bën vendin e tyre të veçantë. Kjo është kartolina më e besueshme dhe më e vlefshme që Shqipëria mund t’i paraqesë sot botës.

FUNDI I EPOKËS SË “LLOGJEVE TË KAVAJËS”

Fundi i epokës së “llogjeve të Kavajës”
“Llogje Kavaje” është sinonim i fjalëve boshe, thashethemeve dhe muhabeteve “korr e mos lidh”.
Për vite me radhë, fatkeqësisht, "debati mediatik" konkurroi dhe fitoi me "llogjet e Kavajës"
"Emisionet" u reduktuan në një arenë propagande kundër antipropagandës.
Në studio diskutohej 99% opozita dhe 1% qeverisja! “Non grata, sherret e brendshme, vula dhe e shkuara”, - ushqimi i preferuar në menynë e darkës. Aq shumë vend në ekran zunë figurat e opozitës, saqë të krijohej përshtypja se është opozita që po keqqeveris. Ndërkohë, qeveria u mbyll në "kullën e fildishtë" dhe i braktisi “kazanët mediatikë”.
Lajmet e paketuara nga zyrat e PR mbusheshin me inspektime kantierësh, inaugurime të fazës së parë, të segmentit dytë, të etapës tretë,...postime me regji në FB dhe gara se cili ministër mori më shumë like. Argumenti që i vinte vulën debatit për "vulën" ishte gjithmonë i njëjti: “ krahasuar me 2013 ?” ose “nuk ka alternative!”

Por, ndërsa jeta virtuale kalonte nga njëri sukses në tjetrin, jeta reale i bënte hallet kapicë dhe herët a vonë, kapica duhej të rrëzohej.
Protesta e flamingove e ndryshoi boshtin e debatit. Për herë të parë pas shumë kohësh, në qendër të diskursit nuk janë më “llogjet”, por hallet e përditshme.
Sot flitet për mjedisin, pronën publike dhe llogaridhënien; për korrupsionin dhe krimet pa ndeshkim; për çmimet, karburantin, qirate, banesat; për pagat, pensionet e taksat; për "shëndetësinë falas" dhe testin e PISA-s. Me një fjalë, "debati" ka zbritur nga lartësitë hyjnore të propagandës direkt te frigoriferi, portofoli dhe jeta e përditshme e njerëzve.
Janë shpenzuar, qindra mijëra orë emisione për të mbajtur “Kullën e Pizës” që të mos rrëzohej. Tani debati është konkrete, te themelet dhe çatia e shtëpisë.
Ndoshta prandaj po shohim gjithnjë e më shumë ministra e deputetë të shumicës të dalin në ekrane për të mbrojtur "arritjet". Nuk besoj se dalin ngaqë befas u është zgjuar dëshira për debat.
Ky është ndoshta ndryshimi më i rëndësishëm që po sjell reagimi i njerëzve. Ajo po u kujton qytetarëve një të vërtetë të thjeshtë: qeveria nuk ka para të vetat. Çdo rrugë, çdo koncesion, çdo tender, çdo koncert dhe çdo shërbim publik financohet vetëm nga paratë e taksapaguesve!
Ndaj nuk ka arsye pse të këndojmë këngë për udhëheqësin dhe partinë në çdo segment udhe. Mjafton që kënga dhe tam-tamet të zëvendësohen me një tabelë: "kjo vepër u ndërtua me paratë e taksapaguesve "
Taksat nuk i paguajnë vetëm bizneset e mëdha. I paguan çdo qytetar, sa herë blen bukë, qumësht apo ilaçe përmes TVSH-së (20%).
Prandaj pyetja nuk është më nëse po bëhen punë, - pyetja është si po administrohen paratë tona. Dhe ndoshta fushatat e e ardhshme nuk do përqendrohen më te temat e mëdha "BE, NATO," por kosto e jetesës, përpunimi plehrave apo mjedisi"
Ndoshta ky është vërtet fillimi i fundit i epokës së “llogjeve të Kavajës”. Sepse kur debati prek xhepin, qeverise i rri shumë i ngushtë kostumi i propagandës

Shpresa Programme
Inspiring hope & change

Stronger together.
Better together.
Shpresa together.

LISTENING CAMPAIGN 2026

ACROSS ALL SHPRESA PROGRAMME PROJECTS

Listening, Learning and Leading Together

We want to listen to you so we can learn together and lead together for a stronger future.

WE LISTEN to your experiences

WE LEARN from your ideas

WE LEAD together for a better future

WE GROW together as a community

QUESTIONS FOR THE LISTENING CAMPAIGN

1. What worked well for you during the past year?
2. What can we improve?
3. How would you like to be involved in this journey together?
4. What has helped you the most from Shpresa Programme?
5. What activities or support would you like to see more of?
6. What priorities should our community focus on in the future?

YOUR VOICE MATTERS!

YOUR VOICE LEADS OUR ACTIONS!

Thank you for being part of the change

www.shpresa.org | Shpresa Programme | @shpresaprogramme | info@shpresa.org

NË BUZË TË GREMINËS

ZEF MAZI

Në Shqipëri vazhdojnë protestat prej 68 ditësh pa u ndalur. Protestuesit kanë kërkesa të përcaktuara dhe artikuluara qartë. Ata nuk heqin dorë nga kërkesat e tyre dhe nga vijimi i protestave.

Në këtë atmosferë, sikur harrohen zhvillimet në situatën ndërkombëtare, ecja mbi minë me sahat, përshkallëzimi në ekstrem i punëve dhe një rrugëdaljeje e mundëshme.

Bota sot është në buzë të greminës shkatërrimtare për njerëzimin. Po zhvillohen njëkohësisht tri luftëra, dy të ndezura që, në fakt, është e njëjta luftë (në Ukrainë dhe Iran kundër Rusisë) dhe tjetra, në dukje ende e ftohtë, por që vjen duke u ashpërsuar gradualisht, kundër Kinës. Këto luftëra janë kundër sfiduesve të hapur të hegjemonisë perëndimore mbi 300 vjecare.

Një analizë gjeopolitike e kujdesshme, jo ideologjike, profesionale, e gamës morale, financiare, industriale, ekonomike, ushtarako-diplomatike, shkencore etj., nxjerr në pah se kemi të bëjmë me rënien graduale të hegjemonisë perëndimore: nuk ka fitore strategjike kundër Rusisë, nuk ka fitore strategjike kundër Iranit, por në fakt ka humbje.

Janë disa arsye kryesore për konfliktet me të cilat përballet bota sot. Pavarësisht retorikës që përsëritet nga drejtimi politik dhe mediat bashkëfajtore, kujtohet së konfliktet nuk janë për të drejtat e njeriut, të popujve, as për "merakun" për demokracinë, të drejtat e grave dhe fëmijëve, as për ato të LGBT, as për ndryshimet klimaterike dhe as armët bërthamore të Iranit, etj. Arsyeja kryesore është kontrolli dhe përdorimi i pasurive botërore dhe i rrugëve për t'i siguruar ato.

Më specifikisht: ndaj Rusisë synimet ishin dhe janë: ndryshim regjimi, dobësim maksimal ekonomiko-ushtarak, prishje e qetësisë, rritje e mosbesimit dhe ndërsimi i popullatës kundër qeverisë të vendit, marrje në dorë të pasurive natyrore, mundësisht edhe pjestim territorial. Këto janë thënë dhe dëgjuar me zë dhe figurë. Ndaj Iranit synimet ishin dhe janë: ndryshim regjimi, dhënie fund të pasurimit të uranit, rreziku i armëve bërthamore, ndalim mbështetjeje për Hezbollahun në Liban dhe Hutit e Jemenit, dhënie fund të programit të raketave për distanca të gjata. Në të gjithë këto elementë ka dështim deri patetik. Prandaj duhen disa kompensime dhe thesi i preferuar (i stërvitjes të boksit) janë europianët.

Politikat për të rrethuar Rusinë nga të gjithë drejtimet dhe për ta mposhtur ushtarakisht-ekonomikisht kanë filluar mbi 200 vjet më parë pas dështimit shkatërrimtar të Napolonit në 1815. Napoleoni dërgoi një forcë të madhe prej 600 mije trupash në territorin rus për t'a detyruar Car Aleksandrin I që të kthente kurs, pasi ai e kishte lënë Sistemin Kontinental te Napolonit për të rifilluar tregëtinë me Britaninë e Madhe, që Cari të merrte pjesë në bllokadën ekonomike kundër Britanisë.

Për t'a alarmuar Carin, Napoloni pati krijuar edhe Dukatin e Varshavës afër kufirit rus. Pas tri vitet luftimesh (1812-1815) në një fushatë shkatërrimtare, më pak se 1/6 e trupave francezë mundën të mbijetonin. Tek ai dështim katastrofal gjenden fillimet e rusofobisë – urrejtja ndaj Rusisë, gjithë të këqijat në botë kanë një emër – ato janë ruse – çka u vijua me Lordin Palmerston (1850) e me radhë, duke arritur tek ditët e sotme të pandryshuara dhe të zgjeruara.

Kësisoj, rrethimi i plotë gjeostrategjik i Rusisë shihet si paketë synimi me shumë komponentë: zgjerimi i NATOs deri në kufijte rusë (që e nisi Klintoni në fillimet e viteve 90-të pavarësisht kundërshtive); përshkallëzimet në Balltik, kapadaillëku foshnjor i balltikëve shumë të vegjël dhe i drejtuesve politikë skandinavë, korridori Veri-Jug (7,200 km) që lidh Rusinë përmes Detit Kaspik me Azerbajxhanin, Europën, Iranin në portin Bandar Abbas, Pakistanin në portin Chabahar dhe Indinë; iniciativën e Rrypit dhe Rrugës nga Kina, në linjën e Rrugës të lashtë të Mëndafshtë, përmes Kazakistanit në Iran (7,000 km plus), korridore që përbëjnë strategji madhore infrastrukturore dhe ekonomike me synim lidhjen e Azisë, Europës (Euro-Azisë), Afrikës me një rrejt portesh, hekurudhash, autostradash dhe tubacionesh të transportit të energjisë për t'i dhënë hov tregtisë botërore jashtë ndikimit sanksionues perëndimor; BRICS në përgjithësi, ngadalësim deri mundësisht ndërprerje të iniciativave për autonomi ekonomike, financiare dhe monetare (sistemi i ri i pagesave të BRICS u shpall ditët e fundit).

Është e lexueshme se vendet e BRICS nuk e duan më dominimin e oligarkisë perëndimore, në një kohë që kjo oligarki merkantile perëndimore nuk don që të humbasë privilegjet dhe përfitimet e saj shekullore. Qartësohen kësisoj arsyet përse oligarkia perëndimore përpiqet të vendosë gjithëfarësoj paketa sanksionesh ndaj të gjithëve që i konsiderohen "jo të tyre", që "nuk zbatojnë çfarë u them dhe u kërkoj, që nuk na binden". Sot janë rreth 60 vende nën sanksione të ndryshme, ndonjë prej tyre prej 6-7 dekadash, si Kuba. Fakt është se sanksionet janë krejt të paligjshme. Ato thjesht janë mjet presioni politiko-ekonomik duke përdorur institucionet financiare, por që nuk kanë kurrfarë baze juridike ku mbështeten; në përfundim, kjo oligarki nuk kontrollon më naftën dhe energjinë. Narrativat e përsëritura në sytë e masave të njerëzve që rropaten në punë synojnë të ngjallin frikë, "ajo është mënyra më e mirë për të mbajtur tufën nën kontroll".

Prandaj them se bota po ecën në një rrugë qafëthyese, si në Ukrainë ashtu edhe në Iran, ndërkohë që përdoret justifikimi "i luajtjes të lojës deri në zgrip, por në mënyrë të kontrolluar". Fakt është se bota është e mbërthyer në kurthin e përshkallëzimit drejt Luftës III Botërore. Larg qoftë, nëse ndodh, i jepet fund jetës në Planetin Tokë.

Duket se rrumpalla dhe mbërthimi me thonj te kjo politike për drejtues të sotëm politikë, më të dobëtit e 30 viteve të fundit, ka më shumë rëndësi sesa vetë interesat jetike të vendeve dhe të popujve.

Ukraina inkurajohet të luajë fort kundër Risisë se ajo përfundimisht do behët pjesë e perëndimit, se në fund do t'a mundim Putinin dhe ana jonë do fitojë seose koha punon për ne. Do ishte shumë më kuptimplotë që perëndimi të kishte një Ukrainë neutrale që kjo krizë e tmerrshme të mbyllet sa më parë. Kjo do të jetë edhe në interes të Rusisë, pra të dyja dhe të gjithë palëve, që kësaj mizorir t'i jepet fund.

Mbizotëron ideja në NATO se duke e çuar luftën brenda territorit rus do t'a detyrojë Rusinë të kapitullojë. Kjo ide bazohet te hamendimi fallso se Rusia po bën luftë perandorake "të paprovokuar". Ndërsa nga perspektiva e Moskës shihet ndryshe, se ajo po bën luftë mbrojtëse ekzistenciale kundër NATO-s, perëndimit, që është i vendosur të përdorë Ukrainën për të shkatërruar Rusinë. Për Rusinë armëpushimi nuk është paqe, sepse vende të NATO-s po dërgojnë dhe do të dërgojnë trupat dhe armatimet e tyre në Ukrainë. NATO në Ukrainë konsiderohet kërcënim egzistencial për Rusinë dhe e vetmja përgjigje e mundëshme për Rusinë mbetet përshkallëzimi, sepse nuk ka mbetur tjetër. Kjo mund të çojë lehtësisht në luftë botërore. Bota është në zgrip të saj!

Një e keqe tjetër është, fatkeqësisht, se liria e fjalës është në rënie të lirë prej vitesh dhe popullsitë janë indoktrinuar të përsërisin si papagalli se është "propagande ruse, putiniane" kurdoherë që argumenti devijon nga narrativa e miratuar në NATO. Njihet se armët, planifikimi i luftës, zbulimi inteligjent, përzgjedhja e objektivave nga sateliltët dhe marrja e tyre, dekodimi dhe vendosja e tyre në shënjestër, kontraktorët e NATOs janë të tyre dhe përdoren për të goditur në thellësi në Rusi. Kjo nuk mund të vijojë pafundësisht, por derisa Rusia të bindet se nuk ka rrugë tjeter por të përgjigjet. Ku, si, me çfarë? Ky është rreziku më i madh. Drejtuesit politik perëndimore aktualë po e fusin Europën dhe popujt e saj në luftë kundër Rusisë, çka ka filluar, duke mos lejuar absolutisht asnjë diskutim apo debat publik për këtë luftë. Kur të vijë përgjigja do jetë si e detyrueshme të pretendohet se ishte "e paprovokuar". Deluzion, marrëzi. Popujt kudo, në Europë dhe gjetkë, nuk duan luftë, duan marrëdhënie ndërmjet kombeve!

Irani ka histori jo të panjohur. Wesli Klark, ish komandati suprem i NATOs, pas daljen në pension, tha në kamera se i ishte treguar një memo në Departamentin e Mbrojtjes sipas të cilës duheshin sulmuar 7 shtete në pesë vjet. Irani është i shtati në këtë vazhdë sulmesh. Ideja e sulmit ndaj Iranit është objektiv i vjetër, rreth 5 dekada, që me projektin e Shekullit të ri Amerikan, etj. Ai program kërkonte që të zvogëlonte fuqinë e Iranit, të ngjalle kaos, të bënte rrëmuje duke ngritur popullatën cka do sillte ndërrim regjimi. Në fakt sot solli një aleancë më të fortë strategjike Kinë, Rusi, Iran, pa lënë mënjanë edhe Pakistanin.

Sulmi nuk është bërë deri tani sepse është menduar mirë strategjikisht, ushtarakisht, mundësitë reale të fitores ose jo, pasojat, pasi Irani është komb qytetërimi 6-7 mijë vjeçar. etj. Trampi ishte i vetmi që rrahu gjoksin, si bën për çdo gjë, se të tjerët nuk e bënë, unë e bëra. Tramp injoroi publikisht ish-drejtoren e Zbulimit Kombëtar, Tulsi Gabard për paraqitjen që ajo bëri në Kongres, dhe besoi çfarë iu ofrua nga tjerë. Ekspertët ushtarakë dhe të sigurisë pohojnë se Irani nuk përbën rrezik për sigurinë kombëtare të Amarikës, por lufta bëhet për llogari, interesa dhe me kërkesën e Izraelit.

Ndër vite janë bërë manovra ushtarake për të hyrë në Iran, si të bëhet kjo dhe ajo, si janë planet për këtë dhe atë në letër që të gjunjëzohet ai vend dhe, në asnjë rast, siç mësohet, deri nën Trampin, nuk është dalur me ide konkrete sesi duhet të fitohet një sulm apo luftë kundër Iranit. Marrëzia zbuloi dhe demaskoi dobësitë, kryesisht ato ushtarake, etj., sepse nuk qenka aq e madhe forca sa mendohet se është. Duket se sistemi nuk është i tillë që mund të përballojë dy luftëra njëkohësisht dhe as me një vend që kundërpërgjigjet. Është parë se nuk është fituar asnjë luftë kur ka pasur kundërpërgjigje. Kanë qenë si ekspedita luftarake. Dalja në pah e dobësive në sytë e aleatëve dhe më gjerë nuk i bën aspak mirë vetë shtetit amerikan.

Mendohet se sulmi kundër Iranit ndodhi se janë blerë politikanët, se e shtyu fort lobi hebre (AIPAC) dhe më gjerë, se u bë për hegjemoni? Hegjemoninë e cilit, të Izraelit ne Lindjen e Mesme, apo tjetërkujt? Është njerëzore të përcaktosh sesi don që të jetë historia dhe pastaj të kërkosh dëshmi për të mbështetur çfarë ke përcaktuar. Nuk kursehen përdorimi i manipulimeve, i aleancave dhe miqësive, rialokimi i burimeve financiare, ushtarake, të zbulimit. Lufta sjell shumë fitime financiare.

Irani është armik i fortë, ka aleate të fortë, është ndryshe nga të tjerët e vegjël që manipulohen lehtë. Është e njohur se në një vend futesh me presion ekonomik, politik, dënime, sanksione, manipulime zgjedhjesh, etj., pastaj ndërrohen qeveritë. Lufta bëhet se prodhon para, bankat kanë interes, bëhet për t'i kthyer favoret donatorëve dhe miqve në një vend apo në një tjetër, por edhe për arsye mitologjike racore ideologjike.

Ajo qe shihet sot është se më i madhi i perëndimit deri dje nuk është më as më i madhi, as më i forti, as hegjemoni. Hegjemonia 80 vjeçare pas Luftës II Botërore dhe, kryesisht, pas mbarimit të luftës të ftohtë në 1991, është në rrugën e përfundimit. Sot ajo fuqi është një ndër të mëdhenjtë dhe të fortit, as më pak, as më shumë. Unipolariteti në rënie po e vështirëson me sa dhe me çka mundet ngritjen e multipolaritetit që ka lindje të vështirë dhe po ngrihet në një situatë dhune dhe kaosi, në anarki totale të marrëdhënieve dhe të drejtës ndërkombëtare.

Bota sot është në transformim të madh multipolar. Ajo po kalon spostimin më të madh strukturor të paparë prej shumë dekadash, po ecën gradualisht nga unipolariteti me qendër perëndimin në një model shumëpalësh. Sfida reale e epokës tonë është se, tek gradualisht po shkohet drejt fundit të dominimit shekullor perëndimor, është e domosdoshme që Perëndimi të adaptohet me një botë shumëpolare.

Shkrimtari i madh Leon Tolstoi ka pasë thënë: "I kam hipur dikujt në kurriz duke ia zënë frymën, por e detyroj të më mbajë mbi kurriz, dhe përsëri siguroj veten dhe të tjerët se më vjen shumë keq për të dhe dëshiroj t'ia lehtësoj mundimin me të gjithë mjetet e mundshme, përveç jo duke më zbritur nga kurrizi i tij". Kritikë e mprehtë ndaj hipokrizisë, veçanërisht në politikë dhe ndaj sjelljeve të tilla njerëzore. Ato radhë flasin për simpatinë fallso kundrejt përgjegjësisë. Është më lehtë të shprehësh brengosje për të tjerët me fjalë, me emocione dhe opinione. Brengosja e vërtetë kërkon veprim për të zhdukur shkakun e dëmtimit dhe jo thjesht të thuhet se të vjen keq për të. Njerëzit mund të shprehin brengosje për pabarazinë, ekonominë, varfërinë, padrejtësinë, luftërat, etj., por përsëri mbeten pjesë e sistemit që e lejon vazhdimin e tyre.

* Autori, ish-ambasador dhe ish-Kryenegociator i RSH me BE

LUFTA CIVILE SHQIPTARE

DAUT DAUTI

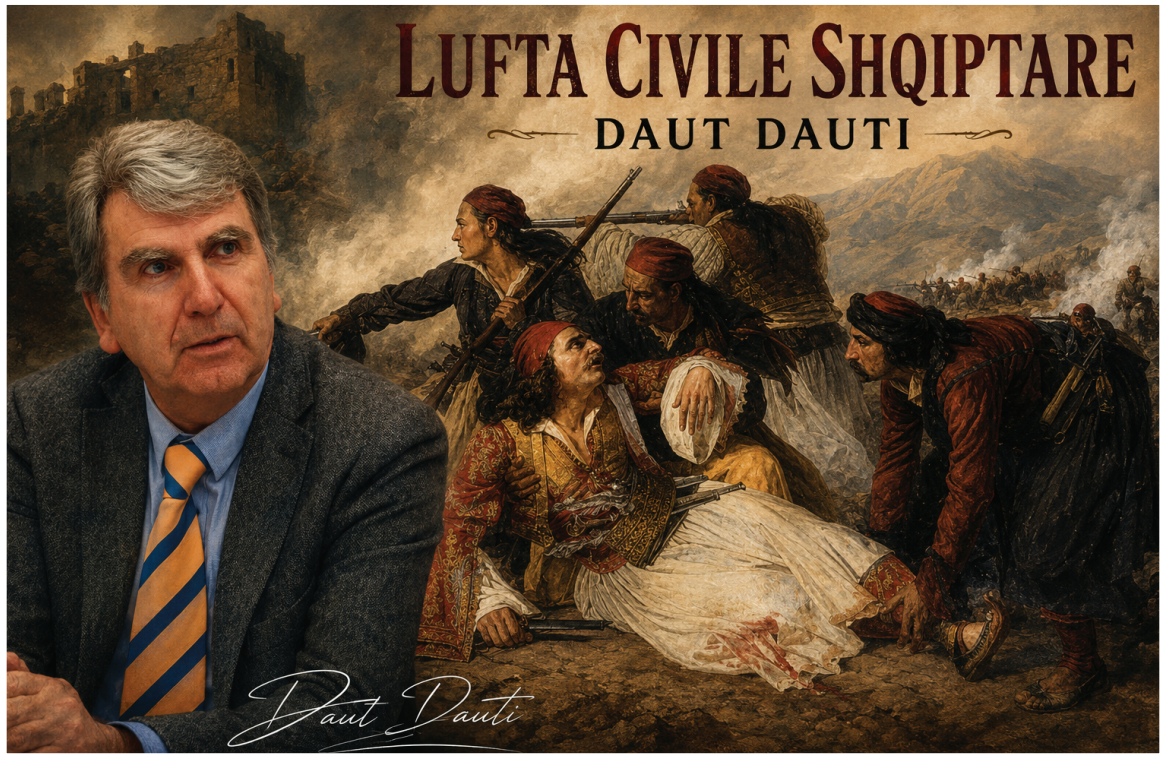

Disa historianë perëndimorë luftën e Greqisë për pavarësi e kanë cilësuar si luftë civile shqiptare. Shqiptarët myslimanë dhe katolikë kanë përbërë pjesën dërmuese të ushtrisë otomane që luftuan kundër pavarësisë së Greqisë në të cilën anë u gjetën shqiptarët ortodoks.

Më poshtë e keni përshkrimin e historianit të njohur George Finlay në lidhje me përleshjet e shqiptarëve katolikë e myslimanë me ata ortodoks me të cilin rast qe vrarë udhëheqësi i shqiptarëve suliot, Marko Boçari.

'Mustafë Pasha [Bushati] e mblodhi ushtrinë e tij në Ohër. Ushtria përbëhej nga 5000 myslimanë gegë dhe 3000 katolikë mirditas. Katolikët, të cilët flasin dialektin gegë të gjuhës shqipe, mburren me prejardhjen e tyre të krishterëve që kanë luftuar kundër turqëve nën udhëheqjen e heroit kombëtar Skenderbeut apo Gjergj Kastriotit. Por, urrejtja e tyre për ortodoksët grekë që moti i ka lidhur më shumë në aleancë me fiset myslimane që janë afër tyre se sa me këdo tjetër të krishterë. Në këtë rast mirditasit formuan gardën sulmuese të ushtrisë së Mustafë Pashës. Ata mbahen për zotësi ushtarake të racës së tyre dhe e përqeshin kotësinë e grekëve të cilët kanë tentuar t'ua vjedhin lavdinë e Skenderbeut.

Grekët nuk u përgadaditën që ta kundërshtonin Mustafën. Mavrokardatos e kishte braktisur Mezolongin. Derisa ishte aty, ai e kishte koncentruar veten tij në tri funksione: kryetar i Greqisë, Governator i Përgjithshëm i Krahinave Perëndimore dhe Komandant i Armatës së Etolisë. Por, kur u largua, i emëroi tre veta në këto pozita.

Përparimi i armatës së Mustafës bënte me dije për një përgatitje brilante ushtarake. Divizioni i parë i forcave otomane përbëhej nga 4000 ushtarë katolikë dhe myslimanë nën komandën e Xheladin Beut. Ata e vendosën kampin në luginën e Karpenisit, afër një shadërvani të braktisur me ujë të pastër që formon një përrua i cili rrjedh nga baseni saj që gjendet nën hije të një shelgu të vjetër dhe të bukur.

Në mesnatën e 21 gushtit 1823 toskët ortodoksë e befasuan kampin e gegëve myslimanë dhe katolikë. Marko Boçari, në krye të 350 suliotëve hyri në mes të armiqëve të tij dhe nxitoi përpara për ta vrarë beun. Trupat otomane u zgjuan nga gjumi dhe ikën si me reshje duke i lënë armët pas. Sikur kapitenët grekë të kishin sulmuar me armatolin e Etolisë dhe Akarnanisë, do ta asgjësonin ushtrinë turke. Por, zilia greke e sakrifikoi heroin shqiptar.

Beu i Ohrit e kishte vendosur tendën e tij në afërsi të një muri që ishte ndërtuar për t'i mbrojtur kosharet e bletëve apo qengjat nga jazbecët (lodhët) dhe dhelpërat. Boçari iu afrua këtij muri dhe duke mos e gjetur hyrjen, e kishte ngritur kokën për të shikuar mbi te në mënyrë që të gjente mundësinë të hynte me përcjellësit e tij.

Tashti, alarmi i kishte ngritur nga gjumi veteranët e Xheladinit të cilët kishin përvojë me befasitë e natës. Disa prej tyre kishin qenë në roje kur Boçari e kishte ngritur kokën mbi mur dhe kur ai ishte parë në qiellin gri. Një plumb menjëherë ia shpoi kokën dhe suliotët e kapën trupin e tij. Madje, edhe pas kësaj, disa granata dore do t'i zbrapsnin rojet e Xheladinit nga hapësira e mbyllur dhe do ta perfundonin disfatën e forcave turke. Por, suliotët nuk kishin mësuar asgjë nga arti i luftës gjatë përvojës që kishin patur me rusët, francezët dhe anglezët në ujëdhesat e Jonit. Sikur shumë egërsira tjera luftarake, edhe suliotët e urrenin dobishmërinë e shkencës. Dhe, pasoja e kësaj ishte se veprimi i tyre fitues, tashti ishte stopuar nga nje mur i ndërtuar si mbrojtje kundër dhelpërave dhe jazbecëve. Por, para se të tërhiqeshin me trupin e udhëheqësit të tyre, suliotët i mblodhën dhe i bartën gjërat që i kishin plaçkitur. Otomanët nuk u orvatën aspak që t'i pengonin gjatë tërheqjes për në Mikroherio ku arritën të shoqëruar nga një varg i mushkave që i kishin zënë në kamp e që i kishin mbushur me plaçkë.

Plaçka e luftës ishte shumë e vlefshme por vdekja e Marko Boçarit ua mbushi shpirtin me errësirë. Ushtarët grekë në fshatrat fqinje të Tranakhoriot dhe Nostimos, kur u bë vonë, u turëpruan nga mosaktivizimi i tyre dhe i fyen kapitenët e tyre për shkaktimin e vdekjes së udhëheqësit më trim që kishte armata greke.

Ndodhia në Karpenis është një nga shembujt e palës së dytë e cila e rivalizon racën dominuese otomane. Grekët e kanë bartur këtë [cilësi] gjatë luftës dhe revolucionit grek. Otomanët, të cilët e shoqëruan armatën e Mustafës, mbetën ende në fushën e Thesalisë. Grekët ishin pozicionuar të paangazhuar në kodra. Beteja u zhvillua në mes gegëve katolikë dhe toskëve ortodoksë.

Ushtria e Xheladinit mbeti në posedim të fushëbetejës dhe i varrosën të vdekurit menjëherë. Dy udhëtarë anglezë që kaluan atypari gjatë verës që erdhi, kishin parë një numër të kryqave të vogël të vendosur mbi varret e mirditasve.

Suliotët, të cilët luajtën rol në këtë ndodhi të shadërvanit dhe shelgut, e që nuk harrohet, për një kohë të gjatë, u dalluan me ornamentet e tyre të pasura dhe të ngarkuar me armë të çuditshme. Por, shumica e tyre u penduan për madhështinë e paguar shtrenjtë dhe mendonin se i kishin marrë këto të mira gjatë një nate të mallkuar dhe thoshin se do të ishte më mirë për ta dhe për grekët sikur Marko [Boçari] të ishte ende gjallë dhe sikur ata të kishin vazhduar të bartnin pushkët e thjeshta të etërve të tyre. Suksesi i suliotëve nuk e pengoi përparimin e ushtrisë së Mustafës. Gegët e tij vazhduan me etje që të hakmerreshin për humbjet dhe ta fshinin njollën në reputacionin e tyre ushtarak. Grekët i braktisën pozitat e tyre në Tranokhorio dhe tentuan pa sukses që ta mbronin luginën në mes të dy maleve të rrëmbyeshme, Kelidonit dhe Kaliakudit.'

NË MËNYRË TË PASHËRUESHME TË KORRUPTUAR!

IRENA BEQIRAJ

Projekti të cilën përfituesi i vetëm i saj, investitori e konsideron "të ndërtuar gabimisht shpejt" mbështetet në një marrëveshje me asimetri të theksuar të ndarjes së rrisqeve edhe përfitimeve midis privatit edhe publikut.

E mbështetur në një ligj të përshtatur vetëm për projektin, ku ofrohen përjashtime të cilat justifikohen si zhvillim, ku mbikëqyrja zëvendësohet nga diskrecioni politik, projekti transferon asete dhe privilegjeve të mëdha publike te Eagle Hills, edhe ekspozon publikun përballë rrezikut spekulativ, humbjes së të ardhurave dhe barrës së plotë financiare të ndërtimit të një porti zëvendësues.

Transferimi i 80.9 hektarë tek investitori, ndërkohë që edhe pse investimi është vlerësuar 2 miliardë euro bilancet tregojnë se investitori "prestigjioz" po e financon atë me anë të shitjeve në avancë të apartamenteve si edhe lehtësimi bujar fiskal, pasi projekti u përjashtua nga kontributi në fondet e strehimit social rreth 57 milionë euro dhe taksa e infrastrukturës rreth 84 milionë euro, tregojnë se "gabimi" i Alabar ka transferuar në mënyrë efektive paratë publike edhe pronën publike tek ky i fundit, duke i kaluar gjithë rrisqet e projektit tek publiku.

Për më tepër realizimi i këtij projekti detyroi zhvendosjen e portit kryesor të mallrave në Shqipëri zëvendësimi i të cilit përveç vështirësive teknike të ndërtimit të portit të ri kërkon 1 miliardë euro të tjera nga buxheti i shtetit.

Ky projekt simbolizon modelin e përkthyerjes së rregullave për interesa private; legjitimimin e qeverisjes diskrecionare pa trasparencë edhe llogaridhënie ku qeveria në kundështim me ligjet e vendit negocion drejtpërdrejt me investitorët; Parlamenti miraton marrëveshjen në vend që t'a shqyrtojë atë; dhe qeverisja lokale mënjanohet ose vendoset në shërbim të pushtetin qendror; edhe ku gjithmonë nuk zhgënjen as BE -ja angazhimi i së cilës u kufizua në kritikë procedurale dhe raportim teknik, duke anashkaluar kushtëzimin edhe monitorimin në vend.

Ky projekt nuk është gjë tjetër veçse modeli i përhapur i investimeve strategjike në Shqipëri ku disiplina rregullatore shkëmbehet me spektaklin ; ku "prestigji" zëvendëson llogaridhënien; ku diskrecioni rregullator, anashkalon mbikëqyrjen ; ku të gjitha përfitimet transferohen tek investitorët edhe rrisqet mbeten me publikun.

Ky projekt i ndërtuar "gabimisht shpejt" është një parathënie e qartë e përfitueshmërisë së munguar publike edhe për projekte si Sazani apo Zverneci të cilat po ashtu anashkalojnë kontrollin institucional dhe publik duke filluar nga shqyrtimi i prokurimit e deri te shqyrtimi i efekteve mjedisore edhe trashëgimisë, ku kapitali i huaj nuk tenton të rrisë vlerën e aseteve publike por thjesht ti shfrytëzojë ato.

Të gjitha këto projekte bëhen të mundura jo për shkak të gjeografisë as origjinës së kapitalit por, për shkak të papërgjegjshmërisë së qeverisjes.

Për çdo projekt ku qeveria vendos që të negociojë ligjshmërinë edhe të tregëtojë interesin publik, ku fasada ofrohet si zhvillim besimi publik gërryet , duke nxjerrë në dritë të diellit faktin se kjo qeveri nuk është vëtëm e paaftë për të bërë gjënë e duhur, mbi të gjitha është në mënyrë të pashërueshme e korruptuar .

Një shprehje urtë thotë mos i kërko gënjeshtarit arsyen përse gënjeu , sepse do të sajojë një gënjeshtër tjetër për të justifikuar të parën.

Thjesht mos i jep më Besën!

Dotech
Websites

POROSISNI
BUSINESS CARDS
Profesionale

PËR BIZNESIN TUAJ!

Mos rrini anonim – jepini frymëmarrje biznesit tuaj.

Kartat profesionale të biznesit janë mënyra më e thjeshtë dhe më efektive për të lënë një përshtypje të parë të shkëlqyer te klientët tuaj.

NE U KUJDESEMI PËR:

- DIZAJN MODERN DHE PROFESIONAL
- PRINTIM ME CILËSI TË LARTË
- DORËZIM ME POSTË NË TË GJITHË MBRETRINË E BASHKUAR
- CMIME TË ARSYESHME

Dizajnojmë ne, | **JU DËRGOJMË ME POSTË!**

NA KONTAKTONI:
020 7018 7929
073 4066 5946
078 5997 7545

ADRESA E ZYRËS:
30 Avenons Road,
London, E13 8HT

WEB DESIGN | SEO | E-COMMERCE | DIGITAL MARKETING

NJË PRERJE NË BESË E SHQIPËRISË SË RE

ANDI BUSHATI

Rama ose se ka kuptuar revolucionin e Flamingove, ose e po manipulon me thelbin e tij. Të përpiqesh ta vizatosh atë si një reagim që u provokua nga sukseset që rritën pritshmërinë gjatë epokës së rilindjes do të thotë ta presësh atë në besë

Në një përpjekje të gjatë për të treguar se e ka përthithur thelbin e "flamingove të bulevardit", Edi Rama e ka humbur krejtësisht shënjestrën. Teza kryesore e "paktit të besës" me qytetarët ka qenë se duhet ta ndryshojë katërcipërisht qeverisjen dhe PS-në, pasi përgjatë tre mandateve Rilindja na ka dhuruar një Shqipëri aq të transformuar, sa bashkë me të ka revolucionrizur edhe pritshmëritë e publikut.

Njerëzit falë nesh nuk mendojnë më të keqen më të vogël, por kërkojnë: "ka dhe më mirë". Ne e futëm vendin në "epokën e pritshmërive", tha pak a shumë ai, duke shpallur se protesta gati dy mujore mbylli një periudhë dhe hapi një tjetër.

Për të argumentur idenë e tij se "sukseset" e udhëheqjes së tij e kanë ngritur stekën e kërkesave, ai bëri një enumercion të gjatë të transformimeve të qeverisjes 13 vjeçare: reformën në drejtësi që po dënon zyrtarë të lartë; varrosjen

e kohës së radhave në sportele për certifikata; rikthimin e dritave që dikur as nuk paguheshin dhe ndryshimin e qëndrave të qyteteve.

Po ta dëgjoje, të dukej sikur po përjetoje një "deja vue" të Sali Berishës, në fund të pushtetit, në 2013. Edhe ai fliste për 12 mijë KM rrugë, bashkimin e kombit përmes një autostrade, ruajtjen e financave në sfondin e një krize ekonomike globale, heqjen e vizve dhe anëtrësimin në NATO. Por pavarësisht nga këto, me plot "1 miljonë shuplaka", votuesit i thanë mjaftë më. Sepse kur është boll, është boll.
Në këtë pikë ka mbërritur edhe Rama sot, njërëzit janë të ngopur, të lodhur, të neveritur me këtë autokrat të plakur.

Kjo duket më së miri në slloganet më pikante të protestës: "Ju erdhi fundi", "Rama jepe dorëheqjeeeeeen" dhe kërkesën për një "Shqipëri të re".

Por, kjo ligjësi, sa e natyrës po aq e politikës, për të qenë në kërkim të së resë, nuk është fabula që sot po rënon Edi Ramën. Ai ose nuk ka kuptuar asgjë, ose thjesht manipulon me thelbin e mesazhit të atyre mbi 100 mijë njerëzve, që u derdhën në bulevard dhe e qindra mijra të tjerëve që i mbështetën nga larg. Ata nuk janë thjeshtë të velur nga stanjacioni, të ngopur nga arritjet, të mërzitur nga ritmet jo aq të larta të zhvillimit. Jo, jo dhe jo!

Thelbi i këtij revolucioni është krejt i ndryshëm. Në vend që të vidhet më pak, ata kërkojnë përmbysjen e një sistemi ekonomik. Në vend të reflektimit hipokrit, ata kërkojnë një qeverisje që mos i ndajë pasuritë kombëtare në 4-5 duar. Në vend të shifrave të sukseseve, ata kërkojnë më shumë shance të barabarta. Në vend të një pushteti të personalizuar, ata kërkojnë më shumë liri në vendimarrje. Në vend të hosanave për një lider global, që herë shitet si kandidat për kryesimin e Natos, herë si negociator për të pajtuar Turqinë me Greqinë, e herë si një akrobat që na futi në Bordin e Paqes, duan një administrator të përunjur e me fytyrë njerëzore, pa çarter privat e pa vera 33 mijë euroshe.

Ata kërkojnë një terren të ndershëm konkurimi politik, pa kryetarë partish që vendosin gjithçka, pa vende pune që i përcaktojnë patronazhistët, pa bashibozukë që kërcënojnë arsimtarët: "Po s'na votuat ne, mos u paraqisni të hënën në punë".

Ata kërkojnë një ashansor social, ku karierrat ti vendosë suksesi dhe shkollimi dhe jo modelet e promovuara nga krimi, si Sara Mile e Zeqineja.

Kjo është ëndrra për Shqipërinë e re. Ajo e një modeli katërcipërisht të kundërt, nga ai që Edi Rama ka aplikuar gjatë kësaj dekade. Në thelb ajo është një lëvizje armiqësore me trashigiminë e Ramës. Prandaj të përpiqesh ta vizatosh atë si një reagim që u provokua nga sukseset që rritën pritshmërinë gjatë epokës së rilindjes do të thotë ta presësh atë në besë.

ATA QË SHOHIN VJEDHJEN E AGRON SHEHAJT NGA KOTECI I EDI RAMËS

ARMAND SHKULLAKU

Çmenduri të tilla, kur një pushtet prek fundin, janë të njohura. Grupe armiqësore, gazetarë puçistë, elementë të rekrutuar nga shtete armiqësore etj, historia jonë politike ka me shumicë, por vetëm Edi Rama ia ka dalë që në 10 vitet e fundit t'i njehsojë, gati- gati të duken si një fytyrë e vetme të gjithë ata që i shërbejnë.

Nëse ka një aftësi që i duhet njohur absolutisht Edi Ramës, është përdorimi deri në poshtërim i të gjithë atyre që ka nën vete apo që i shërbejnë pushtetit të tij. Rasti më i fundit, kur kjo aftësi u shfaq me gjithë shkëlqimin e saj, ishte rrëmbimi nga Agron Shehaj i një marrëveshje sekrete me SHBA në zyrat e Kuvendit. Skena ku deputeti vraponte me letrat në duar ishte më shumë se qesharake, por sulmi i koordinuar ndaj tij i kaloi kufijtë e një komedie.

E ndërsa vetë kryeministri u mundua t'i qëndrojë kornizës së groteskut duke përdorur një krahasim banal alla Shefqet Musaraj të ballistit që vjedh pula në kotec, lukunia e ushtarëve të tij kaloi përtej çdo imagjinate. Gratë socialiste

të Kuvendit bënë një deklaratë serioze ku e akuzonin Gonen se duke vjedhur dokumentin ishte bërë shkak që një zonjë ta ndiqte nga pas e për pasojë të rrëzohej nga shkallët. Burra deputetë e ministra kërkuan me tone solemne arrestimin në flagrancë të Shehajt, ndërhyrjen e SPAK dhe hetime të thella mbi aktin e tij. Dhe si gjithnjë, kur çdo pushtet degradon në pikën e fundit, nuk mund të mungonin zarat mediatikë të Ramës që tek vrapimi i Agron Shehajt konstatuan gjurmët e shërbimeve sekrete iraniane, italiane, siriane, që synonjnë të krisin marrëdhëniet e Shqipërisë me SHBA.

Çmenduri të tilla, kur një pushtet prek fundin, janë të njohura. Grupe armiqësore, gazetarë puçistë, elementë të rekrutuar nga shtete armiqësore etj, historia jonë politike ka me shumicë, por vetëm Edi Rama ia ka dalë që në 10 vitet e fundit t'i njehsojë, gati- gati të duken si një fytyrë e vetme të gjithë ata që i shërbejnë.

Në grupin parlamentar të Partisë Socialiste, pak rëndësi nëse janë 74, 84 apo 104, krejt deputetët kanë marrë formën e Taulant Ballës. Të gjithë u morën me Gonen dhe askush nuk bëri pyetjen nëse opozita kishte të drejtë apo jo të njihej me marrëveshjen një javë përpara se të votohej. Të gjithë në kor, burra e gra, iu turrën Agron Shehajt për të mbuluar poshtërimin dhe trajtimin e tyre thjesht si numra. Ndërsa në media, gjithnjë aftësia e Ramës për të asgjesuar çdo individualitet tek shërbëtorët e tij, ka bërë të duken njësoj si ata që i shërbejnë për interes ashtu edhe kllounët e studiove periferike dhe sharlatanët pleq që gjejnë jehonë me idiotësitë e tyre.

Kur shërbimi ndaj dikujt kryhet edhe me çmimin e personalitetit, padyshim që produkti do të jetë ky që shohim. Edi Ramës nuk u duhen njerëz që mendojnë apo sugjerojnë dhe kurthi i pushtetit të tij nuk ia lejon dot askujt prej shërbëtorëve që të guxojë të ngrejë kokë. Për të gjithë që kanë gëlltitur një lugë çorbë të prishur, ai ka në dorë diçka. Diku një dosje, diku tjetër një koncension, një rrogë apo një vend pune. Mjeshtër i thurrjes së rrjetës mafioze, ai i ka shndërruar në insekte që as krahët nuk përpëlisin dot.

Atij i duhet që kopeja që drejton me shkop të merret me vjedhjen e Gones dhe jo me hajdutërinë e tij. Ata duhet të bërtasin që SPAK të arrestojë dikë që grabit letra dhe jo atë që grabit Shqipërinë. Duhet të hetohet vila e Agron Shehajt në Itali dhe jo pallati i Ramës në Surrel dhe shtëpia në Bllok, paratë e AKSH-it për familjarët e kryeministri apo licensat e kazinove për shokët e vëllait.

Dy muajt e protetstës treguan se deri në çfarë pike mund të katandisen ata që i shërbejnë Edi Ramës. Në periudha të qeta, shërbimi mund të jetë i shëmtuar, por kur kryeministri është në hall ai shndërrohet në poshtërim. Ata që sulmojnë Shehajn sot për hallin e Ramës, janë të njëjtit, ekzaktësisht të njëjtit, që sulmuan organizatorët e protestave si agjentë të Iranit, si aktivistë të Albinit, si kolonë e pestë e grekëve, si esktremistë muslimanë. Në kopenë e pushtetit nuk ka rëndësi emri, profesioni, karriera, integriteti. Të gjithë marrin pamjen e një fytyre të vetme kur padroni i thërret në kauzë.

Ata nuk kanë turp të flasin për pulën që vodhi Agroni, ndërkohë që vetë kakarisin në kotecin e Edi Ramës. Tani të paktën janë në mes të sheshit dhe po i shohin të gjithë.

Akoma nuk keni një website?
Akoma nuk jeni regjistruar në Google
Për çdo konsultim mund te vini në çdo kohë në zyrat tona
Adresa e zyrave: 30 Avenons Road, London, E13 8HT
Tel:020 7018 7929 Mob: 073 4066 5946 Mob:078 5997 7545

Dotech.uk

BEJENI BIZNESIN TUAJ ME TE DUKSHEM

Porosisni banner profesional
për biznesin tuaj.

NA KONTAKTONI:

020 7018 7929
073 4066 5946
078 5997 7545

www.dotech.uk

PVC BANNERS

- Material i fortë PVC
- Printim me cilësi të lartë
- I papërshkueshëm nga uji
- Ideal për ambiente të brendshme dhe të jashtme

MESH BANNERS

- Material rrjetë (mesh)
- Lejon kalimin e erës
- I qëndrueshëm në çdo mot
- Ideal për ambiente të jashtme dhe skela

PREMIUM ROLLER

- Dizajn elegant dhe modern
- Printim me cilësi premium
- Stabilitet maksimal
- I përshtatshëm për çdo ambient

PULL UP ROLLER

- Lehtë për t'u transportuar
- Montim i shpejtë dhe i lehtë
- I përshtatshëm për çdo event
- Praktik dhe i qëndrueshëm

MATERIALE PREMIUM
Të qëndrueshme dhe afatgjata.

PRINTIM ME CILËSI TË LARTË
Ngjyra të gjalla, detaje perfekte.

REZISTENT NDAJ MOTIT
Diell, shi, erë – pa problem!

PËRGATITJE E SHPEJTË
Porosit sot, merr shpejt!

RRITNI DUKSHMËRINË. ZHVILLONI BIZNESIN TUAJ.

TËRHIQNI AUDIENCËN TUAJ.
Rritni interesin dhe besimin.

REZULTATE QË FUNKSIONOJNË.
Zgjidhje që sjellin rezultate reale.

BËNI NJË HAP PËRPARA.
Ne jemi këtu për ju.

www.dotech.uk

info@dotech.uk

35 VITE NGA "VLORA"/ SI 20 MIJË SHQIPTARË MBËRRITËN NË BARI DHE NDRYSHUAN HISTORINË E EMIGRACIONIT NË ITALI

"Anija e ndryshkur e mallrave është ankoruar në port. Skela është i mbushur me burra dhe gra. Një Tetris i dëshpëruar mishi dhe djerse, sytë e tyre të etur për të ardhmen. Qindra njerëz të tjerë shikojnë nga hambaret, një vullkan lave njerëzore që shpërthen".

Kështu nis një reportazh i gjatë i gazetës së njohur italiane "La Stampa" dedikuar 20 mijë emigrantëve shqiptarë të anijes "Vlora" që në gushtin e 1991 mbërriti në portin e Barit. Shkrimi vjen në jehonën e asaj që po ndodh në Ceuta të Spanjës me emigrantët, si një kujtesë se ata që dikur shiheshin si barbarë sot janë bërë pjesë e shoqërisë italiane.

"La Stampa" ka marrë intervista të fëmijëve të atyre që ishin në anijen Vlora. Klea Meksi thotë se shpesh e kthen atë foto nëpër duar dhe përpiqet të gjejë prindërit e saj. "E pamundur, as ata nuk e gjetën veten në mes të atij eksodi biblik" - buzëqesh ajo. Imazhi është bërë mëngjesin e 8 gushtit 1991, kur Vlora zbarkoi në Bari me ngarkesën e saj prej 20,000 shqiptarësh. Asnjë bagazh me vete, vetëm një përzierje dëshpërimi dhe shprese.

Si një mozaik

Prindërit e Kleas ishin në bordin e anijes Vlora dhe me kalimin e viteve ajo e ka bashkuar atë histori si një mozaik. "Si fëmijë, dëgjoja fragmente diskutimesh dhe historish", - kujton ajo.

"Për prindërit e mi, ishte një udhëtim i gjatë. Ata i kishin mbijetuar një ngjarjeje traumatike dhe ndoshta po përpiqeshin të mbroheshin." Sot, një studente historie në Bolonjë, ajo është 24 vjeç, në të njëjtën moshë me nënën e saj kur i vendosi shpresat te ajo anije që transportonte sheqer nga Kuba, e cila u sulmua në portin e Durrësit nga një popull tani i çliruar nga çmenduria izolacioniste e Enver Hoxhës.

Çdo 8 gusht, përvjetori i atij zbarkimi epik, Klea feston përvjetorin në mediat sociale me një histori ose dëshmi: "Për mua, është një burim krenarie; është pjesë e identitetit tim. Është një histori që është si personale ashtu edhe universale", thekson ajo.

"Ata janë njerëz"

Aron Beu është gjithashtu një "djalë i Vlorës". Në vitin 1991, babai i tij, Arturi, ishte i mitur dhe u shoqërua në port nga i ati. "Kam menduar shumë herë për situatat dramatike që përjetoi. Kishte banda kriminelësh në anije dhe ai duhej të mbijetonte. Me të mbërritur, ai gjeti paragjykime dhe një shtet që donte të dëbonte shqiptarët", - thotë ai.

Solidariteti i popullsisë së Barit, e cila priti dhe ushqeu disa nga ata që zbarkuan në shtëpitë e tyre, u kundërshtua nga grushti i hekurt i qeverisë: të gjithë duhej të riatdhesoheshin, sa më shpejt të ishte e mundur. Kryetari i bashkisë së qytetit, Enrico Dalfino, një demokrat i krishterë i krahut të majtë, u përpoq të bindte udhëheqjen politike kombëtare të ndryshonte mendje. Ai argumentoi se ishte i nevojshëm një operacion mbrojtjeje civile, dhe jo një operacion policor.

"Ata janë njerëz; ne jemi shpresa e tyre e vetme. Nuk mund t'i kthejmë mbrapsht", - përsëriti ai në bankinë. Por linja e ashpër fitoi. Shqiptarët u mbyllën në stadiumin "Stadio della Vittoria", një pellg betoni përvëlues. Ushqim dhe ujë u hodhën nga helikopterët.

"Të shihja ato imazhe më dhembi shumë", - rrëfen Aroni. "Ky është një trajtim ndoshta i rezervuar për kafshët në një kopsht zoologjik". Disa komentues në atë kohë madje guxuan të bënin një krahasim me "Estadio Nacional" të përdorur në Kilin e Pinocheti-t.

Davide Braho e admiron të atin, i cili ndoqi ëndrrën e një jete më të mirë pasi u dashurua me Italinë, të cilën e spiunonte në programet e RAI-t përmes antenave klandestine: "Ishte e paligjshme. Ai ishte vërtet i guximshëm, është pothuajse një mrekulli që është gjallë: shumë vdiqën në atë kalim", thekson ai. Babai i tij u kthye në Shqipëri me sigurinë se do të provonte përsëri. Vite më vonë, ai u vendos në Emilia-Romagna, ku pati dy fëmijë.

Një copëz e së ardhmes

Ajo anije e rrënuar ishte një copëz e së ardhmes. Ajo parashikoi migrimet masive me më shumë se një dekadë. Papritmas, Italia zbuloi se ishte Amerika për ata që kishin jetuar në një lloj Koreje të Veriut, me pamje nga Adriatiku, nga e cila ishte e pamundur të shpëtohej. Në atë verë përvëluese të vitit 1991, pas disa ditësh, shumica e shqiptarëve u kthyen mbrapsht - shpesh me mashtrim - ndërsa 1 mijë ose më pak arritën të qëndronin në Itali.

Këtu ata hodhën rrënjë, patën fëmijë, lindën dhe u rritën në vendin tonë dhe ishin protagonistë të një integrimi që nuk përbën më lajm. Kujtimi i atij zbarkimi, megjithatë, nuk është thekuar ende mjaftueshëm që "fëmijët e Vlorës" të shmangin pyetjen fatale: "A ndiheni më shumë italianë apo shqiptarë?"

"Vetë pyetja fsheh një dëshirë të pamend për t'u veçuar, me disa nuanca raciste", përgjigjet Klea. Sikur të ishte e pamundur të imagjinohej bashkëjetesa e dy identiteteve, por njëri duhej domosdoshmërisht të sakrifikonte njërin, duke parashikuar "fitoren" e njërit dhe "disfatën" e tjetrit".

Duke parë imazhet e Vlorës të 35 viteve më parë, pothuajse automatikisht i lidh ato me anijet që lundrojnë në Mesdhe nga brigjet e Afrikës, duke ndjekur ëndrrën evropiane. "Njerëzit shpesh çnjerëzohen", arsyeton Klea. "Edhe Vlora u përshkrua si një "sulm" dhe "barbarë", pa marrë parasysh se pas atyre 20,000 fytyrave fshiheshin njerëz me historitë e tyre". Ky reflektim bëhet edhe më i rëndësishëm nga ngjarjet në Ceuta, të cilat kanë rigjallëruar rrëfimin e pushtimit.

Çfarë u mësua?

35 vjet më vonë, a e ka mësuar Italia mësimin e mikpritjes?

"Kam frikë se jo", shton 24-vjeçarja. "Kur dëgjova për herë të parë për riemigrimin, u frikësova. Fatkeqësisht, ka një polarizim gjithnjë e më ekstrem mbi çështjet e emigracionit."

Aroni, i cili tani studion drejtësi në Universitetin e Tiranës, pajtohet: "Këto argumente raciste dhe intolerante janë kurthe ideologjike të përdorura nga politikanët për të fituar një kontroll të lehtë mbi ata që nuk janë të aftë të mendojnë kritikisht."

Dyshimi se mësimi i Vlorës ka mbetur një letër e vdekur vjen nga fjalët e Davides, një i diplomuar në Bocconi, i cili nuk e fsheh magjepsjen e tij me idetë e Vannacci-t. Por si i pajtojnë ato me përvojën e babait të tij në atë zbarkim historik? "Thjesht, shqiptarët kishin shumë të përbashkëta me italianët. Ata që mbërrijnë sot nuk kanë, duke filluar nga ngjyra e lëkurës së tyre."/ La Stampa

STINA E PESTË

SONILA MEÇO

Shqipëria ka një stinë të pestë, stina e kthimeve. Nis diku nga fundi i qershorit, kur aeroportet mbushen me përqafime, rrugët me targa të huaja dhe shtëpitë, të heshtura gjatë dimrit, çelin dritaret.

Vera shqiptare, e një kombi emigrantësh, kthen fëmijët tek prindërit, motrat tek vëllezërit, nipërit pushtojnë me uturima gazmore shtëpitë e gjyshërve dhe kafetë e lëna përgjysmë gjatë vitit shijojnë po njëlloj, sikur ndërmjet tyre mos ketë mijëra kilometra.
Shqipëria bëhet më e gjallë, më e ngjeshur, ndonjëherë edhe më nervoze, por bëhet e plotë. Është zëri i një familjeje të madhe që, pasi ka jetuar gjithë vitin e shpërndarë nëpër hartë, për pak kohë bëhet përsëri shtëpi.

Këtë vit, "shtegtarët" tanë, që u kthyen në atdhe dhe e mbajtën frymën në bulevard, u përballën edhe me përcaktimet e ornitologut kryeministër që i grupoi në "flamingo", ata të bukurit, të butët, ata që protestojnë me shije dhe brenda kufijve të lejuar nga estetika e pushtetit. Dhe në "sorra e korba", grupi i errët, ana e ligë e turmës, ata që s'kanë as besë e as të drejtë të dëgjohen siç duhet.

Problemi me këtë ndarje arrogante është se…nuk funksionon. Sepse mjafton një shembull i gjallë, jo metaforë, jo figurë retorike, por një njeri prej mishi e kockash për t'ia rrëzuar gjithë skeletin propagandës qesharake.

Çdo familje shqiptare e ka një të tillë me siguri. E kam edhe unë. Nipçja im.

Njëzet e tre vjeç. Gjysmë gjerman e gjysmë shqiptar. Kombinim që prodhon njerëz "të rrezikshëm" për çdo pushtet që ka nevojë për qytetarë të përgjumur. Është diplomuar për Të Drejtën Ndërkombëtare Cum Laude në Holandë, atje ku edhe fëmijët e mësojnë herët se nuk ka demokraci kur pushteti krekoset se "kush s'më ka dhënë votë s'ka ç'më thotë".

Frank erdhi në Shqipëri për pushime. Pushime, domethënë kohë që mund ta kishte shpenzuar në plazhet e Spanjës a në pub-et e Amsterdamit, por jo!

Në vend të tyre ka zgjedhur bulevardin. Çdo ditë. Pa humbur asnjë.

Të mundja do ta pyesja përballë kryeministrin ornitolog: ky djalë është flamingo apo korb?

Nuk merr asnjë lek nga shteti. Nuk ka teserë partie, nuk ka "farë e fis" të pushtetshëm për t'i falur toka a pasuri në Shqipëri.

E do Shqipërinë me atë dashuri të dlirë e të qashtër që e kanë ata/ato që mund ta zgjidhnin të mos e donin fare, sepse pasaporta gjermane u jep gjithë botën. Por ai zgjodhi bulevardin e Tiranës.

Ka studiuar drejtësinë ndërkombëtare jo për ta recituar nëpër rrjete sociale, zyra dhe ese, por për ta jetuar në rrugë, në vendin ku gjyshërit e tij pinin kafe që kur nuk kish "kontratë" tjetër veç frikës.

I ri, i arsimuar, me nënë shqiptare, gjerman në pasaportë refuzoi të qëndrojë në "lagunën" që i cakton kryeministri dhe fluturoi drejt e në mes të turmës, pagëzuar prej autokratit si fole sorrash e korbash.

Ja pra që kjo ndarje s'ka të bëjë hiç me atë çfarë njerëzit janë, por me atë çfarë i leverdis pushtetit t'i quajë.

Nipi im dhe me të qindra mijëra si ai, nuk hyjnë hiç në metaforat zoomorfe të autokratit, por në Kushtetutë, në nenin që thotë se pushteti buron nga populli dhe ushtrohet nëpërmjet përfaqësuesve, jo nëpërmjet klasifikuesve të shpendëve.

Emigrantët këtë verë kanë zgjedhur të vijnë e të qëndrojnë çdo ditë në bulevard. Dhe janë mu bash ata që nuk i fut dot në asnjë metaforë, sepse metafora me shpendë u krijua për të shpjeguar një masë të shumëtrajtshme, jo për t'u përballur me fytyra konkrete, që të shohin në sy dhe presin përgjigje.

Si im nip, e qindra mijra bij e bija emigrantësh derdhur në shesh.

Image

Pale kur u shërbeni edhe Besën, si të qe një sajim publicitar influencerash të shekullit XXI.

Frank, që studion ligjet, e di fare mirë nga buron institucioni i Besës. Ma shpjegoi si nyjen që mban peshë të rëndë mbi vete prej shekujsh, nyja e Kanunit, ajo që bënte një burrë ta linte shtëpinë e vet të digjej para se t'i thyente fjalën një miku.

Por nipat e mbesat tanë, të pakategorizueshmit në shpendë e dinë mirë dhe ta shpjegojnë qartë se Besa është arsyeja pse familjet shqiptare, në terrin më të madh të shekullit të kaluar, strehuan e fshehën njerëz që nuk ishin as gjak dhe as fe e tyre, vetëm sepse ua kishin dhënë fjalën.

Për ta, fjala e dhënë ishte më e shenjtë se jeta e vetë atij që e jepte. "Besa është marrëdhënie mes të barabartësh", më thotë Franku "dhe jo detyrim që qytetarët t'ia paguajnë pushtetit si taksë morale, në këmbim të lejes për të protestuar pa u quajtur sorra e korba."

Por besa nuk kërkohet, s'mund të shpaloset njëanshëm, si urdhër, drejt njerëzve që nuk e kanë zgjedhur kurrë si palën tjetër të saj.

Më keq akoma, kur pohohet publikisht se "BESA jonë s'ka asnjë lidhje me ta". Pra pushteti e pranon vetë, me gojën e tij, se e ka ndarë Besën në kategori, ndërkohë që Besa historike shqiptare ka qenë ekzaktësisht e kundërta, aq universale sa mos të njihte as fe, as komb, as parti. Mirëpo edhe konceptin më përbashkues të kombit e privatizon ky pushtet.

Frank, ai njëzet e tre vjeçari që di ligj ndërkombëtar më mirë se ç'di pushteti demokraci vendore, ma shpjegoi kësisoj: "një detyrim moral që e shpall vetëm njëra palë mbi palën tjetër, pa marrëveshje mes të barabartësh, nuk quhet Besë, por urdhër, bindje e kërkuar pa reciprocitet". Kjo është e rëndë, më shpjegoi Franku, jo sepse "Besa" ka fuqi juridike mbi institucionet, por sepse ideja se pushteti kërkon besnikëri morale nga qytetari pa pranuar reciprocitetin e përgjegjësisë prek parimin themelor demokratik, pushteti nuk është palë superiore ndaj qytetarit, por mandatari i tij.

Si mund të shpallë Besën dikush që marrëdhënien mes të barabartësh e zëvendëson me hierarkinë mes atij që urdhëron dhe atij që duhet të bindet domosdoshmërisht?

Ja pse këtë vit, më shumë së kurrë merr kuptim të plotë stina jonë e pestë. Ata që kthehen çdo verë nuk sjellin veç valixhe, targa të huaja dhe gumëzhimin që na mbush shtëpitë, por edhe botët ku kanë mësuar të jetojnë, edukimin, universitete, ligje, institucione, një tjetër marrëdhënie me shtetin.

Andaj këtë verë disa prej tyre, pasi përqafuan gjyshërit, lanë valixhet në shtëpi dhe dolën vrik në bulevard. Jo si sorra e korba, as si palë e ndonjë Bese të shpallur nga lart. Dolën si qytetarë.

Karma e një kombi emigrantësh po përmbushet. I kemi përcjellë njerëzit e fëmijët tanë nëpër botë që të ndërtonin një jetë më të mirë, ndërsa një ditë ata kthehen për të na kujtuar se edhe vendi prej nga ikën meriton një të tillë.

Stina e kthimeve nuk është vetëm koha kur familja bëhet përsëri shtëpi. Është edhe koha kur të ikurit kthehen për t'i kujtuar shtëpisë se kujt i përket.

NUK ËSHTË I FORTË PIKTORI – E FORTË ËSHTË 'ALEANCA E QELBËSIRAVE' QË E MBRON!

KIM MEHMETI

Nëse, si popull, ke vetëm atë që mund ta vjedhin hajdutët, atëherë je një popull i varfër.

Nëse, si vend, nuk ke edhe atë që as mund të ta vjedhin hajdutët, as mund të ta hanë molat - individë të mençur e të guximshëm - atëherë je një vend pa të ardhme.

Dhe popujt e vendet që kanë vetëm atë që mund ta vjedhin hajdutët, e jo edhe atë që as vidhet, as shitet, pra, popujt ku hajdutët pasurohen, ndërsa populli varfërohet, rëndom përfundojnë aty ku kanë përfunduar Shqipëria dhe shqiptarët - bien në duart e 'Aleancës së Qelbësirave'!

Në ato vende gjen edhe mësimdhënës që nuk kanë turp të dalin para studentëve, edhe kur nuk e

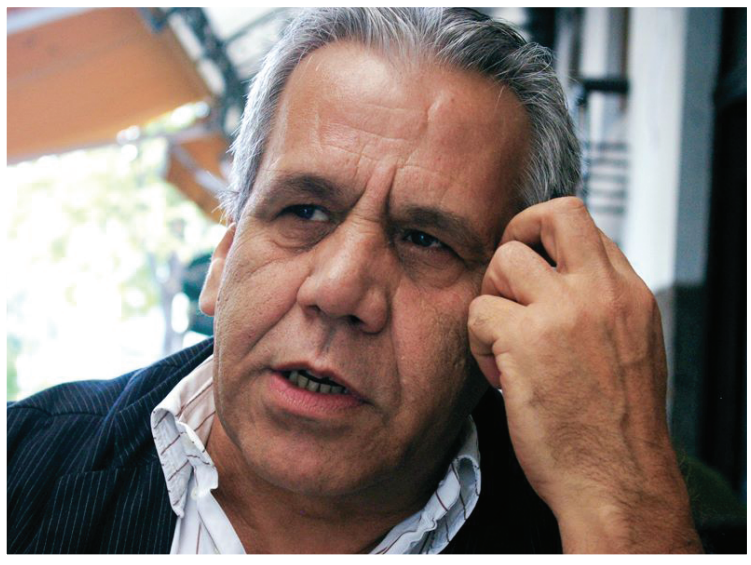

përkrahin rininë që synon ta shpëtojë Shqipërinë nga ata që ndërtojnë vila milionëshe në Francë me paratë e vjedhura nga varfëria shqiptare.

Siç gjen edhe kryetarë akademish që u përkulen "Zegjinëve" e "Taulantëve", të cilët miratojnë ligje që atyre ua zgjasin mandatet për disa vite, me çka ua ndërpresin përgjithmonë mundësinë për të jetuar me dinjitet.

Po, pra, janë të varfër ata popuj që nuk kanë koka të mençura e të guximshme, ashtu siç është skamnor edhe individi që nuk ka asgjë në kokë, përveç asaj që brenda një nate mund t'ia vjedhin hajdutët.

Dhe te këta popuj, në këto vende, është e vështirë të kuptosh se çfarë mund të humbasin ata që e kanë humbur dinjitetin; ata që jetojnë me fytyrën e turpit; ata që heshtin ndërsa Shqipëria kalbet; ata që shtiren sikur nuk e shohin se mëmëdheu ynë është në duart e hajdutëve.

Ata pra që heshtin dhe bëhen se nuk e dinë se Piktori nuk është i fortë pse e ka popullin mbrapa vetes, por sepse pas tij qëndron 'Aleanca e Qelbësirave'.

GRABITJE GJIGANDE NË RRUGËN E KOMBIT

MEHMET ELEZI

Ndodh ditën për diell dhe natën për hënë: miliona lekë u grabiten shqiptarëve në Rrugën e Kombit, në tunelin e Kalimashit. Çdo ditë. S'është fjala për tarifën, ajo dihet, është legalizuar. Është fjala për supertarifën e palegalizuar, mbi 40 për qind.

Për kujtesë (megjithëse shifrat e llogaritë financiare nuk hyjnë te profesioni im):
Tarifat standarde për kalimin e tunelit të Kalimashit sipas kategorive të automjeteve në euro dhe në lekë, sipas kursit zyrtar të fundit 1 € = 93.69 lekë, janë:
- Veturë (automjet pasagjerësh, 2 boshte – 4 rrota) - 5 € ose 468 lekë;
- Kamion i vogël, autobus i vogël (2 boshte – 6 rrota) -
11.25€ ose 1,054 lekë;
- Kamion i madh, autobus i madh (3 boshte) - 16.25 € ose 1523 lekë;
- Kamion i rëndë (4 ose më shumë boshte) - 22.50 € ose2108 lekë.
Kështu duhej të ishte, por kështu nuk është.
Kalon me veturë, s'ke 5 euro? Duhet të paguash 660 lekë.
Për 1 euro të marrin 132 lekë, rreth 40 për qind më shumë se kursi zyrtar i këmbimit.
Me kursin e "Bankës" së koncesionarëve për çdo veturë grabiten 200 lekë ose rreth 2.2 euro.
Këtë e pashë vetë, dje, 31 korrik.
Të tjerat dalin me llogari të thjeshtë.
Me kursin e "Bankës" së koncesionarëve paguan:

- Për kamion të vogël dhe autobus të vogël: 1485 lekë ose 431 lekë më shumë;

- Për kamion të madh dhe autobus të madh: 2145 lekë ose 622 lekë më shumë;

- Për kamion të rëndë: 2970 lekë ose 862 lekë më shumë!
Gjatë një ditë aty lëvizin mijëra automjete të të gjitha llojeve. Po në një muaj? Po në një vit? Milionat që u grabiten shqiptarëve nuk numrohen.
Asnjë institucion, asnjë medie, nuk bëzan!

SPRINTI I AGRONIT NË MARATONËN E BANDITËVE

ALFRED LELA

Rasti e kërkon që të fillohet nga autori dhe pastaj të kalohet te komentatorët. Agron Shehaj ka bërë një gjest që shpjegon jo vetëm atë vetë, por sidomos sistemin ku bën pjesë.

Në kuptimin personal, Shehaj ka vepruar në një institucion të shtetit si të ishte në kompanië e vet, duke mos arritur ta ndajë dot se çfarë është autoriteti dhe institucioni, dhe çfarë është fuqia financiare dhe të qenit pasunar.

Në kuptimin e sistemit, ai ka kopjuar Ramën dhe të gjithë ata që po bërtasin kundër gjestit të tij, pra, ka interpretuar gjendjen politike dhe shoqërore, përmbledhur në atë që vetë kryeministri quan "KÇK", Kap ça të kapësh.

Ajo që e bën turbullt të rrezikshëm veprimin e Shehajt është se ai ka vepruar si Rama, apo thënë ndryshe po të kishte pushtetin e Kryeministrit do të vepronte mu si ai.

Në thelb kjo i heq gjithë ligjërimit (narrativës) së tij politike kolonën kryesore ku mbahet: ne të rinjtë/ata të vjetrit.

Akti është sa foshnjarak aq edhe banditesk, por nuk mund të mos ia pranojmë edhe një ngjyrim prej të dëshpëruari. Shehaj, me atë marrje dhe vrap, ka dëshmuar edhe pafuqinë e opozitarëve në një fole ku veprohet vetëm sipas dëshirave dhe urdhrave të Edi Ramës.

Kësisoj veprimi i tij merr një zbritje në 'notën në sjellje' që PS dhe disa dhoma jehone të interentit po ia 'thyejnë' që prej pasdites së djeshme.

Po kaq e rëndësishme është edhe futja në kontekst, jo vetëm e veprimit të Shehajt, por edhe reagimeve ndaj këtij veprimi. Parlamenti i Shqipërisë është, në shumicën e seancave, një pit stop i kundravajtjeve ligjore, etike dhe estetike.

Kryeministri e trajton aulën më të lartë të vendimarrjes në një demokraci si një pasdhomë të tekave personale, ku ai shkon dhe merr një manikyr dhe pedikyr sipas natyrës së dëshirave. Jo pak deputetë e kanë numrin e votave në përpjestim të zhdrejtë me zotërimin e gjuhës shqipe, dhe të shumë lëndëve të tjera që bëhen në shkollë.

Jo pak të tjerë janë aty me vota krimi, burgjesh, patronazhimi etj. Shumica parlamentare e sheh kohën dhe funksionin në Kuvend si përpjekje për të denigruar opoiztën, për ta kufizuar atë dhe për ta trajtuar si aksesor, jo si pjesë thelbësore të funksionimit të parlamentit dhe demokracisë.

Në një mjedis të tillë, sprinti i Agronit është vetëm një etyd i shkurtër fatkeq në epopenë e gjatë të 'haja qenit, pija qenit' të shumicës parlamentare.

Duke shprehur pafuqinë në një mënyrë të papërshtatshme, Agron Shehaj është kthyer në një reel, një zhanër komunikimi aq i preferuar prej tij.
Siç thonë: kush jeton me reels, nga reels do të bjerë.

MAHNITJA E VOGËLSISË

VETON SURROI

Pse mësohemi me luftëra, kriza politike, analfabetizëm funksional, por jo me perëndimin e diellit?
Kur e fillova gazetarinë, një rregull i pashkruar evropian ishte që gjatë verës të kishte më shumë "tema të lehta". Supozimi, më shumë instinktiv sesa prodhim i ndonjë analize me konstatime empirike, ishte se në korrik e gusht njerëzit duan të lexojnë diçka më frymëzuese sesa lajmet për kriza, luftëra e përplasje politike. Dhe kështu, në vend të analizës për krizën ekonomike që do të godiste xhepin e qytetarëve në vjeshtë, rekomandohej reportazhi për mënyrën se si ishin zgjedhur në plazhet e Kroacisë vijat e padukshme që ndanin pjesët nudiste nga pjesët ku turistët mbanin rroba banje. Në vend të luftës sovjetike në Afganistan dhe financimit amerikan të muxhahedinëve, vend do të zinin vendndodhjet e pushimeve të artistëve të famshëm; e në vend të përgatitjeve për ndonjë konferencë a Kongres të Partisë, vend të spikatur do të kishte prodhuesi i bostanit më të rëndë në vend.

Më ra në mend ky rregull i pashkruar ndërsa përgatisja shkrimin javor dhe kisha tashmë listën e gjërave të cilat i kisha përcjellë në botime të ndryshme (elektronike) dhe për të cilat kisha një mendim.

Të shkruaj për luftërat, gjegjësisht për mënyrën se si mësohemi me to? Ja, në Ukrainë kemi hyrë në vitin e pestë të luftës pushtuese ruse. Edhe lufta amerikano-izraelite kundër Iranit ka kaluar pesë muaj. U mësuam me pamje dronësh, raketash balistike, shkollash e apartamentesh të shkatërruara - natyrisht, edhe me shndërrimin e njerëzve të vrarë në statistikë. U mësuam edhe me çmimet më të larta të energjisë.

Të shkruaj për krizën politike në Kosovë, gjegjësisht për mënyrën se si u mësuam të dëgjojmë çdo ditë e natë analiza në televizione dhe të lexojmë në mediet sociale se si mendojnë e si do të veprojnë kryetarët e partive, deputetë të veçantë apo njerëz që i përkasin njërit a tjetrit rajon? Se si mendjet e errëta të partisë tjetër janë duke zbatuar plane makabre kundër partisë që simpatizojmë?

Të shkruaj për forcimin e lekut në Shqipëri dhe për mënyrën se si jemi mësuar ta shpjegojmë me dy të vërteta që paraqiten si përjashtuese: ose ekonomia e Shqipërisë është forcuar, ose valutën e sjell narkotrafiku, duke krijuar kërkesë artificiale për lekë? Të jemi të mësuar sikur realiteti të mos mund t'i mbante të dyja njëkohësisht?

Të shkruaj për hyrjen tonë nga njëri revolucion teknologjik në tjetrin, nga revolucioni digjital në atë të inteligjencës artificiale, ndërkohë që shumica dërrmuese e fëmijëve nën moshën pesëmbëdhjetëvjeçare nuk e kuptojnë tekstin që lexojnë? Të shkruaj për mënyrën se si jemi mësuar të shpresojmë se do të dalë një mjet teknologjik - dikur ishte kompjuteri personal, tash IA-ja - që përnjëherë do ta zhdukë injorancën kolektive dhe do të na bëjë të dijshëm, secilin prej nesh veç e veç?

Apo, ndoshta, të mbetem te rregulli i pashkruar i asaj kohe dhe të ndalem te lindja e perëndimi i diellit dhe te mahnitja jonë me to. Dielli lind dhe perëndon çdo ditë dhe, gjatë jetëve tona, këtë e kemi parë aq shpesh sa nuk mund t'i japim një numër.
E megjithatë, për dallim prej të gjitha krizave e problemeve që i numërova, nuk arrijmë të mësohemi me lindjen dhe perëndimin e diellit.
Paradoksi është se mësohemi me atë me të cilën nuk do të duhej të mësoheshim - luftën, krizën, padijen - ndërsa nuk mësohemi dot me atë që përsëritet çdo ditë. Kur shohim lindjen apo perëndimin e diellit, përjetojmë atë që psikologia Jennifer Stellar e Universitetit të Torontos e quan "awe" - mahnitje përballë diçkaje që e tejkalon përmasën tonë. Një studim i Universitetit të Exeterit tregoi se lindja dhe perëndimi e shkaktojnë këtë emocion dukshëm më shumë sesa i njëjti peizazh nën një qiell të zakonshëm të kthjellët.

Luftërat në Ukrainë e Iran i shpjegojmë me interesa, territore, ideologji e baraspesha fuqish; krizën në Kosovë me ristrukturim thelbësor të jetës politike dhe me ambiciet e veçanta politike; forcimin e lekut me ekonominë formale dhe atë të nëndheshme. U gjejmë shpjegime dhe, duke i shpjeguar çdo ditë, mësohemi me to. Perëndimin e diellit nuk arrijmë ta shpjegojmë, atë e përjetojmë si mahnitje. Përballja me të është përballje, sipas dr. Stellarit, me diçka që na duket shumë më e madhe se vetja - në madhësi, fuqi, kohë, bukuri apo kompleksitet - dhe që del jashtë mënyrës sonë të zakonshme të të kuptuarit.

Ky emocion prodhon atë që studiuesit e quajnë "small self" - "vetja e vogël". Jo vetja e nënçmuar apo pa vetëvlerësim, por vetja që, për një çast, pushon së menduari se është masa e çdo gjëje. Njeriu e ndien veten pjesë të një tërësie më të madhe dhe, sipas studimeve, bëhet më i hapur ndaj të tjerëve, më bujar dhe më i gatshëm për bashkëpunim.

Ndoshta kjo është dobia e perëndimit të diellit: nuk na lejon të mësohemi plotësisht me botën. Na e zvogëlon veten për aq sa të shohim diçka më të madhe se interesat, frikërat dhe luftërat tona.
Dhe ndoshta ky është fillim i mirë i fundit të një dite, dhe fundi i duhur i një shkrimi me rregullat e pashkruara të shekullit të kaluar.

SHQIPTARË NË BRITANI

Dotech websites

BIZNESI JUAJ MERITON NJË WEBSITE QË SJELL REZULTATTE

A keni një biznes në MB por ende nuk keni një **faqe interneti profesionale?**

Dotech Websites ju ndihmon të krijoni një faqe moderne që sjell më shumë klientë dhe rrit besueshmërinë e biznesit tuaj.

- Website profesional dhe modern
- I përshtatur për telefon, tablet dhe kompjuter
- Optimizim për Google (SEO)
- Shpejtësi dhe siguri maksimale
- Dyqan online (E-commerce)
- Email profesional me emrin e biznesit tuaj
- Mbështetje teknike në gjuhën shqipe

NA KONTAKTONI SOT PËR NJË KONSULTIM FALAS!

020 7018 7929

Whatsup: 073 4066 5946

Whatsup: 078 5997 7545

ADRESA E ZYRAVE:
30 Avenons Road,
London, E13 8HT

WEBSITE
www.dotech.uk

EMAIL
info@dotech.uk

DOTECH WEBSITES
Website profesionale për bizneset shqiptare në Britani.

Te gjitha produktet e Ballkanit ne nji Market

HILAL FOOD CENTRE
HALAL
INTERNATIONAL SUPERMARKET

318-324 Kilburn High Road, London, NW6 2QN | Tel: 020 7372 1059

190 Merton High Street
Wimbledon
London SW19 1AX

RASHID & RASHID
Solicitors, Advocates
Immigration Specialists
Commissioners of Oaths

Ne mund t'ju ndihmojmë

- Asylum & Immigration
- New Point Based System
- Settlement Applications (ILR)
- European Law
- Nationality&Travel Document
- Human Rights Applications
- High/Court of Appeals
- Over Stayers
- Work Premits
- Visa Extensions
- Judicial Reviews
- Tribunal Appeals

Konsultimet falas

07774222062
07878335000
TEL: 0208 5401 666
TEL: 0208 672 0666

